

๕๕๗.๖๗

๐๖๖๖๖

๖.๖

การศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย
กับความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ
ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2541
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
ของ
วัชรวิวรรณ ลาวรรณ

S23A๐๗

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ
มีนาคม 2542
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอก
ภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพา เทพอักษรพงศ์)

.....กรรมการ

(ดร.วัลลภา ไทยจินดา)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพา เทพอักษรพงศ์)

.....กรรมการ

(ดร.วัลลภา ไทยจินดา)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ดร.นิตยา สุขเสรีทรัพย์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์เตือนตา เลาสุขศรี)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลัก
สูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 12 เดือน พ.ศ.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์จาก ผศ.ดร.ทิพา เทพอักษร
พงศ์ และ ดร.วัลลภา ไทยจินดา ที่กรุณาให้คำปรึกษา ตลอดจนคำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์
ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

กราบขอบพระคุณ ดร.นิตยา สุขเสรีทรัพย์ และอาจารย์เตือนตา เลาสุขศรี ที่กรุณาเป็น
กรรมการสอบปากเปล่าเพิ่มเติม

กราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาภาษาตะวันตก ที่กรุณาให้คำแนะนำที่มี ค่า
ยิ่ง

และขอขอบคุณบุคคลเหล่านี้ได้แก่ ครอบครัวลาวรรณและเพื่อน ๆ ทุกคนที่เต็มใจให้
ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน อีกทั้งยังเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยมีความมานะ และมุ่งมั่นจนประสบผล
สำเร็จในที่สุด

วัชรวิวรรณ ลาวรรณ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
X จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
X เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปล.....	8
X 3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	33
แหล่งข้อมูล.....	33
การจัดกระทำกับข้อมูล.....	33
X การวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
X 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	65
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	65
อภิปรายผล.....	67
ข้อเสนอแนะ.....	69
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	73
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	82

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของอาจารย์ประจำวิชากับผู้ตรวจ.....	39
2 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ..	40
3 แสดงประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย..	41
4 แสดงประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ..	42
5 แสดงข้อบกพร่องในการแปลประโยคที่มีประธานที่ไร้ความหมาย.....	45
6 แสดงข้อบกพร่องที่เกิดจากการแปลวิเศษณานุประโยค.....	47
7 แสดงข้อบกพร่องในการแปลคำหลัก+คำขยาย.....	49
8 แสดงข้อบกพร่องในการแปลคำศัพท์และสำนวน.....	50
9 แสดงข้อบกพร่องในการแปลโดยไม่แปล.....	51
10 แสดงข้อบกพร่องในการแปลในเรื่องความสัมพันธ์ของประธานและกริยา.....	52
11 แสดงข้อบกพร่องในการแปลประโยคที่มีกริยาต่อเนื่อง.....	53
12 แสดงข้อบกพร่องในการแปลประโยคที่มีความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ.....	54
13 แสดงข้อบกพร่องในการแปลประโยคที่มีความหลัก.....	55
14 แสดงข้อบกพร่องในการแปลกรรมวาจก.....	56
15 แสดงข้อบกพร่องในการแปลวิเศษณานุประโยค.....	57
16 แสดงข้อบกพร่องในการแปลกาล.....	58
17 แสดงข้อบกพร่องในการสะกดคำ.....	59
18 แสดงข้อบกพร่องในการเลือกใช้คำศัพท์.....	60
19 แสดงข้อบกพร่องในการใช้บุพบท.....	61
20 แสดงข้อบกพร่องในการใช้ article.....	62

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มนุษย์ใช้ภาษาในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ติดต่อสื่อสาร จึงมีการเรียนรู้ภาษาแม่เพื่อใช้ในสังคมเดียวกัน และภาษาอื่น ๆ เพื่อใช้กับมนุษย์อีกสังคมหนึ่งที่มีภาษาต่างกัน การแปลเกิดขึ้นจากการถ่ายทอด และสื่อสารจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง ลิทธา ฟินิจ ภูวดล (2529 : 38-40) กล่าวว่า การแปลมีมาแต่โบราณแล้ว นิวมาร์ค (Newmark. 1984 : 3) กล่าวว่าตามหลักฐานที่ปรากฏ การแปลมีมาตั้งแต่ปี 3,000 ก่อนคริสตกาล ในยุคของอาณาจักรเก่า (Old Kingdom) ของอียิปต์ ในดินแดนแถบที่เรียกว่า เอลเฟนไทน์ (Elephantine) หรือคาตาแรคต์ที่ 1 (First Cataract) ซึ่งมีผู้พบจารึก 2 ภาษา แต่การแปลเพิ่งจะเริ่มมีบทบาทสำคัญในซีกโลกตะวันตกในราว 300 ปี ก่อนคริสตกาลนี้เอง เมื่อชาวโรมันรับอิทธิพลจากอารยธรรมและศาสนาของกรีก จึงเกิดการแปลศิลปวิทยาการจากภาษากรีกเป็นภาษาละติน ต่อมาเมื่อโรมเจริญขึ้นเป็นมหาอาณาจักร ก็ได้มีการแปลหนังสือจากภาษาละติน กลับไปเป็นภาษากรีก ในราวคริสต์ศตวรรษที่ 12 พวกอาหรับเจริญรุ่งเรืองขึ้น มีผู้แปลงานของอริสโตเติล (Aristotle) เพลโต (Plato) กาเลน (Galen) และฮิปโปเครติส (Hippocrates) เป็นภาษาอาหรับ ในยุคนั้นกรุงแบกแดด (Baghdad) นับได้ว่าเป็นแหล่งแปลหนังสือที่ใหญ่ที่สุดในคริสต์-ศตวรรษเดียวกันนี้เองพวกมัวร์ (Moor) ได้แผ่อิทธิพลเข้ารุกรานประเทศสเปน ผลของการรุกรานก็คือบรรดาหนังสือวิชาการทั้งหลายได้หลั่งไหลเข้าสู่กรุงโทเลโด (Toledo) เมื่อซีกโลกตะวันตกมีการติดต่อกับพวกมัวร์ในสเปน การแปลระหว่างภาษาอิสลามกับภาษาของพวกเขา ยุโรปตะวันตกก็แพร่หลายยิ่งขึ้น เมื่ออิทธิพลของพวกมัวร์ในสเปนหมดสิ้นไป โรงเรียนสอนแปลแห่งโทเลโด (the Toledo School of Translation) ก็ได้แปลศิลปวิทยาการทางวิทยาศาสตร์ และปรัชญากรีกฉบับภาษาอาหรับออกมาเป็นภาษาอังกฤษ หนังสือบางเล่มมีการแปลสืบทอดกันหลายทอด เช่น จากกรีกเป็นละติน จากละตินเป็นอาหรับ และจากอาหรับกลับไปเป็นกรีกใหม่

การแปลได้เจริญก้าวหน้ามาเรื่อย ๆ จนถึงศตวรรษที่ 20 ซึ่งถือได้ว่าเป็น “ยุคของการแปล” มีงานแปลทั้งทางด้านศาสนาและวิชาการ

บทบาทของงานแปลในปัจจุบันกว้างขวางมากและนับวันจะยิ่งขยายตัวเพิ่มมากขึ้นตามความเจริญของมนุษย์ เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าการแปลเป็นเครื่องช่วยการสื่อสารที่ได้ผล ทั้งในระดับบุคคลระดับชาติ และระดับนานาชาติซึ่งใช้การแปลในการถ่ายทอดวรรณกรรมหลักปรัชญา วิทยาการ เอกสาร ฯลฯ จากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง (เชวง จันทรเขตต์. 2528 : 142)

การแปลมีบทบาทในด้านต่าง ๆ ดังที่ สัทญวี สายบัว (2529 : 26) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. เพื่อเผยแพร่งานเขียนของกวีหรือนักปราชญ์ที่สำคัญและมีคุณค่า
2. เพื่อเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนและกระจายความรู้ และประสบการณ์ระหว่างสังคมที่ต่างกัน
3. เพื่อสนับสนุนและสร้างความเข้าใจกันระหว่างบุคคลต่างชาติที่มาร่วมอยู่ในสังคมเดียวกัน เช่น บริษัทธุรกิจระหว่างชาติ หน่วยงานเอกชน หรือรัฐบาลที่มีผู้ทำงานมาจากนานาชาติเป็นการแปลเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ การเมืองและการรักษาสันติภาพของโลก
4. เป็นเครื่องมือในการค้นคว้าและวิจัยในวิทยาการที่เกี่ยวกับมนุษย์และสังคมของมนุษย์ เช่น การศึกษาด้านพฤติกรรมของมนุษย์ การศึกษาเปรียบเทียบในด้านวัฒนธรรมของสังคม 2 สังคม
5. ใช้เป็นวิธีการสอนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสอนโครงสร้างของภาษาต่างประเทศ โดยวิธีเปรียบเทียบกับโครงสร้างของภาษาแม่ของผู้เรียนและใช้ในการวัดความสามารถในการใช้ภาษาด้วย
6. ใช้เป็นวิธีฝึกฝนคนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาของตนเอง ผู้ที่แปลภาษาต่างประเทศจะต้องสำนึกอยู่ตลอดเวลาว่าคำและโครงสร้างของประโยคที่เลือกมาใช้ จะต้องตรงหรือเทียบเคียงกับภาษาในต้นฉบับ ซึ่งความสำนึกนี้จะทำให้ผู้แปลได้ฝึกความพิถีพิถันในการใช้คำและรูปประโยค

จะเห็นได้ว่าการแปลมีบทบาทในด้านต่างๆ มากมาย ดังนั้นจึงมีการจัดหลักสูตรวิชาแปลในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐทุกแห่งได้มีการเรียนการสอนวิชาแปลในระดับปริญญาตรี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการฝึกฝนภาษาต่างประเทศให้มีความคล่องตัว เป็นการเสริมสร้างความรู้ความสามารถ ในการใช้ภาษาต่างประเทศได้อย่างกว้างขวาง ทั้งยังเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต ในการประกอบอาชีพ ในการพัฒนาฐานะความเป็นอยู่ของครอบครัว และสังคมตลอดจนประเทศชาติ วิชาแปลจึงนับว่าเป็นวิชาที่มีบทบาทชัดเจนในการใช้ทรัพยากรส่วนตัวของกำลังคน เพื่อขยายอัตราความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศ แนวโน้มในการจัดการเรียนการสอนวิชาแปลกำลังขยายตัวขึ้น ทั้งนี้เพื่อมุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถอย่างเหมาะสมตามความต้องการของสังคม (ลิทธา พินิจภูวดล. 2529 : 38 – 40)

ประโยชน์ของการเรียนการสอนวิชาการแปลนั้น ดัฟ (Duff. 1989 : 7) ได้กล่าวไว้ 4 ประการดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนได้คิดได้อภิปรายเวลาทำงานกลุ่ม
2. ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนภาษาในแง่ของความแม่นยำความชัดเจน และการปรับเปลี่ยนในการใช้ภาษา
3. เป็นเครื่องมือที่ดีสำหรับผู้สอน ในการเลือกสอนโครงสร้างไวยากรณ์ในเรื่องต่าง ๆ ได้ เช่น การใช้ preposition หรือ article ทำให้ผู้เรียนได้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างภาษากับการนำมาใช้
4. ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการแปลจนเกิดความชำนาญ และสามารถเป็นนักแปลอาชีพได้ในที่สุด เนื่องจากอาชีพนักแปลยังเป็นที่ต้องการเสมอ

การแปลเกิดขึ้นในประเทศไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 3 เมื่อคณะสอนศาสนาคริสต์เข้ามาเผยแผ่ศาสนา สมัยนั้นเป็นสมัยแรกที่คนไทยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ การเรียนภาษาอังกฤษนี้แพร่หลายยิ่งขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 4 ต่อมาในรัชกาลที่ 5 ต่อกับต้นรัชกาลที่ 6 งานแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยก็มีมากขึ้น ปริมาณงานแปลนี้ค่อย ๆ เพิ่มขึ้นจนถึงปัจจุบัน (ดวงตา สุพล. 2533 : ค) การแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษนั้น ส่วนใหญ่เป็นการแปล

วรรณกรรมที่มีชื่อเสียงหรือได้รับรางวัลซีไรต์เพื่อเผยแพร่ให้ชาวต่างชาติได้ศึกษาวิถีชีวิต
ขนบธรรมเนียม ประเพณี และความเชื่อต่าง ๆ ที่แทรกอยู่ในวรรณกรรมเหล่านั้นของคนไทย
เช่น ไผ่แดง ของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ฟ้าบ่กั้น ของ ลาว คำหอม และ ลูกอีสาน ของ
คำพูน บุญทวี เป็นต้น

ในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย นอกจากผู้แปลจะมีปัญหาจากความไม่เข้าใจ
ไวยากรณ์และโครงสร้างของประโยคแล้ว ยังมีปัญหาเรื่องการไม่รู้คำศัพท์ด้วย ซึ่งประเด็นนี้
วรนาถ วิมลเฉลา (2537 : 75) กล่าวว่าปัญหาที่เกิดจากผู้แปลไม่รู้ศัพท์นั้น แก้ไขได้ด้วยการ
รู้จักใช้พจนานุกรมให้เป็น แต่ปัญหานั้นเกิดจากการขาดความรู้ทางไวยากรณ์และโครงสร้าง
ของประโยคนั้นแก้ไขยาก เนื่องจากผู้แปลเข้าใจว่าที่แปลไม่ได้นั้นเพราะตนไม่รู้ศัพท์ซึ่งบ่อย
ครั้งที่ถึงแม้ผู้แปลจะรู้ศัพท์จนหมดทุกตัวแต่ก็ยังไม่สามารถเข้าใจว่าประโยคนั้นๆหมายความว่า
อย่างไร ทั้งนี้เพราะขาดความรู้ทางด้านไวยากรณ์และโครงสร้างเป็นสำคัญ *

นอกจากนี้การเลือกใช้คำศัพท์ให้เหมาะสมก็จัดเป็นปัญหาหนึ่งในการแปลภาษา
อังกฤษเป็นภาษาไทย เชวง จันทรเขตต์ (2528 : 151) ได้แสดงความคิดเห็นว่าในการแปล
ข้อความภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาไทยนั้น ผู้แปลต้องรู้จักเลือกสรรใช้ถ้อยคำให้มีความหมาย
ถูกต้องตรงกับความหมายของภาษาในต้นฉบับเอาไว้ก่อนเป็นลำดับแรก โดยปกติคำ ๆ หนึ่ง
จะมีหลายความหมายแต่ความหมายต่างกัน เช่นต่างกันในด้านเงาของความหมาย (shade)
และน้ำเสียง (tone) ของความหมาย การเลือกใช้คำให้ถูกต้องตามบริบท ตามสถานการณ์ เวลา
สถานที่ และสิ่งแวดล้อมจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการแปล

ส่วนการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษนั้นปัญหาใหญ่ของผู้แปลคือ ทำอย่างไรจึง
จะแปลให้ได้ถูกต้อง ทั้งทางด้านไวยากรณ์และการเลือกคำที่เหมาะสม เฉลิมศรี จันทสิงห์
(2528 : 93) ให้ความเห็นว่า ปัญหาที่ผู้แปลต้องเผชิญมีหลายด้าน ได้แก่ ด้านคำศัพท์ คือ
การเลือกใช้คำ ด้านโครงสร้างของภาษาและด้านวัฒนธรรม ผู้แปลควรถามตัวเองอยู่เสมอว่า
ข้อความในภาษาไทย เช่นนี้ ควรถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษว่าอย่างไรจึงจะอ่านดูเป็นภาษา
อังกฤษไม่ใช่ภาษาไทยที่เพียงแต่ใช้คำภาษาอังกฤษมาเรียงเข้าเป็นประโยค เพราะหากทำ
เช่นนั้นย่อมไม่อาจถ่ายทอดความหมายของต้นฉบับได้เที่ยงตรง

สรุปได้ว่าการเปลี่ยนนั้นมีมาแต่โบราณแล้ว และมีบทบาทที่สำคัญในการสร้างงานในหลายสาขาวิชา ทำให้มนุษย์ได้เรียนรู้ศิลปวิทยาการ รู้จักชีวิตของเพื่อนมนุษย์ต่างวัฒนธรรม เพื่อจะได้นำมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคมต่อไป และเพื่อจะได้เรียนรู้ศาสตร์แห่งการแปล จึงได้มีการบรรจุวิชาการแปลไว้ในหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ซึ่งในการเรียนการสอนวิชาการแปลนั้น พบว่าทั้งการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ผู้เรียนยังมีปัญหาในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์และการเลือกใช้คำศัพท์ ฉะนั้นจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปล และข้อบกพร่องในการแปลของทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการศึกษาและแก้ปัญหาเกี่ยวกับการแปลสำหรับผู้สนใจ ทั้งนี้ในด้านวิชาการและอีกหลายสาขาอาชีพยังต้องการผู้ที่มีความสามารถในการแปลอีกมาก ฉะนั้นผู้ที่มีความรู้แตกฉานในการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จึงได้เปรียบกว่าผู้อื่น ทั้งในด้านการเลือกอาชีพและการแสวงหาความรู้

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย กับความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2541 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อศึกษาประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ต่อ 1 หน่วยความคิด
3. เพื่อศึกษาประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษต่อ 1 T-unit

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย กับความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษของนิสิต วิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2541 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ทำให้ทราบประเภทและความถี่เป็นคำร้อยละของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ต่อ 1 หน่วยความคิด
3. ทำให้ทราบประเภทและความถี่เป็นคำร้อยละของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษต่อ 1 T-unit
4. ทำให้ทราบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการแปลทั้งการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ
5. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้สนใจการแปลในการทำนายและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการแปล

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิต วิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2541 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 32 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถในการแปล หมายถึง ความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษให้ได้ความถูกต้องครบถ้วน (equivalence in meaning) รูปแบบของภาษาตรงตามต้นฉบับ (equivalence in style) และจำนวนภาษาที่ใช้สละสลวย โดยพิจารณาจากระดับคะแนนแบบ holistic score
2. ข้อบกพร่องหมายถึง ผู้แปลใช้โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ไม่ถูกต้องซึ่งแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้
 - 2.1 ข้อบกพร่องด้านโครงสร้าง หมายถึง การใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสม
 - 2.2 ข้อบกพร่องด้านคำศัพท์ หมายถึง การใช้คำศัพท์ผิดหรือใช้คำศัพท์ที่ไม่เหมาะสม
3. T-unit เป็นหน่วยนับเพื่อแบ่งความต่อเนื่องในภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นหน่วยในการวิเคราะห์และคำนวณจำนวน และประเภทของข้อบกพร่อง (Polio. 1997 : 113; อ้างอิง

มาจาก Hunt.n.d.) หมายถึง ประโยคความเดียว และรวมทั้งวิเศษณานุประโยค ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการนับ ดังตัวอย่างประโยคของเกส์ (Gaies. 1980 : 60) ดังนี้ (ดูรายละเอียดบทที่ 3)

a. I have known this woman for a long time. We can rely on her. I am confident of that. She'll get the job done.

การนับประโยคลักษณะนี้ถือว่ามีทั้งหมด 4 T-units เพราะแต่ละประโยคเป็นประโยคความเดียว

b. This woman will get the job done. I've known her for a long time, so I am confident we can rely on her.

การนับประโยคลักษณะนี้ถือว่ามีทั้งหมด 3 T-units เพราะประโยคที่เชื่อมด้วย so ให้นับเป็น 2 T-units

c. This man will get the job done. I am confident that we can rely on him because I've known him for a long time.

การนับประโยคลักษณะนี้ถือว่ามีทั้งหมด 2 T-units ประโยคที่ 2 ไม่นับประโยคหลังคำว่า because เพราะเป็น subordinate clause

d. This woman, whom I've known for a long time and whom I feel confident we can rely upon, will get the job done.

การนับประโยคลักษณะนี้ถือว่ามี 1 T-unit เพราะเป็นรูปประโยคแบบ adjective clause คือ ไม่นับคำขยายที่อยู่ระหว่างเครื่องหมายจุลภาค

4. หน่วยความคิด (Proposition) คือหน่วยนับในการแบ่งข้อความต่อเนื่องในภาษาไทยโดยมีคำกริยา หรือคำวิเศษณ์เป็นศูนย์กลาง เช่น

วันนี้ร้อนเป็นพิเศษ (1 หน่วยความคิด)

วันนี้ต้องการพบคุณครูสมร (1 หน่วยความคิด)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย กับความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2541 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัยดังนี้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปล

มีผู้กล่าวถึงความหมายของการแปลไว้ดังนี้

แคทฟอร์ด (ปราณี บานชื่น. 2523 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Catford.n.d.) กล่าวถึงการแปลว่า การแปลเป็นกระบวนการกระทำต่อภาษา กล่าวคือเป็นกระบวนการที่เอาถ้อยความที่เขียนด้วยภาษาหนึ่งไปแทนที่ถ้อยความที่เขียนด้วยอีกภาษาหนึ่ง

ไนดาและเทเบอร์ (Nida and Taber. 1974 : 12) กล่าวว่า การแปลประกอบขึ้นด้วยการเขียนข้อความในภาษาที่จะแปลให้มีความหมายเท่าเทียมเป็นธรรมชาติมากที่สุดกับข้อความในภาษาต้นฉบับ ทั้งในด้านความหมายเป็นประการแรก และในด้านลีลาการเขียนเป็นประการที่สอง

ฟินเลย์ (หอมหวล ชื่นจิตร. 2527 : 9 ; อ้างอิงมาจาก Finlay.n.d.) กล่าวว่า การแปลเป็นทั้งงานช่างและงานศิลป์ คือเป็นความสามารถที่จะถ่ายทอดภาษาได้อย่างถูกต้องกะทัดรัด รวมทั้งการเพิ่มสีสัน สอดใส่เสรีภาพ จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์เข้าไว้ด้วยส่วนหนึ่ง ความรู้ทางด้านภาษาล้วน ๆ ที่ผู้แปลพึงมีเสมือนหนึ่งช่างหัตถกรรมนั้น อาจจะเรียนรู้ได้หรือสอนกันได้ในขอบเขตหนึ่ง แต่ความคิดสร้างสรรค์ที่จะประดิษฐ์งานนั้น ไม่อาจจะสอนกันได้ในขอบเขตที่ทัดเทียมกัน ถึงแม้ว่าจะตระเตรียม แนะนำ และพัฒนา กันได้บ้างก็ตาม

จากความหมายของการแปลข้างต้นนี้ อาจกล่าวได้ว่าการแปลคือการถ่ายทอดความคิดจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง โดยให้มีใจความครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามต้นฉบับทุกประการ

ในการถ่ายทอดความหมายจากภาษาต้นฉบับไปเป็นภาษาฉบับแปลนั้น ผู้แปลจะต้องผ่านขั้นตอนของกระบวนการแปลตั้งแต่ การวิเคราะห์ต้นฉบับ การจับความหมาย และการถ่ายทอดความหมาย ซึ่งผู้แปลจะสามารถกระทำได้ดีถ้าผู้แปลมีความรู้ทางภาษา และรู้จักธรรมชาติของภาษาต้นฉบับและภาษาปลายทาง

การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษนั้น เป็นเรื่องที่ทำได้ยากเพราะเหตุว่า ภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีตระกูลภาษาที่แตกต่างกัน ภาษาอังกฤษอยู่ในตระกูล Germanic ซึ่งอยู่ในตระกูลใหญ่ Indo-European ภาษาที่อยู่ในตระกูล Indo-European จัดเป็นภาษาแบบมีภาคประธานและภาคแสดงมาก ในขณะที่ภาษาไทยอยู่ในตระกูล Austro-Thai (Fromkin and Redman. 1983 : 312 – 313 ; อ้างอิงมาจาก Rublin.n.d.) มีลักษณะเป็นภาษาความหลักและความนำเสนอเป็นส่วนใหญ่ ลักษณะสำคัญของภาษาที่มีภาคประธานและภาคแสดง คือ ภาษามีการแสดงขอบเขตของประโยคชัดเจน เช่น ในภาษาอังกฤษประโยคเริ่มต้นด้วยตัวอักษรตัวใหญ่และจบด้วยเครื่องหมายวรรคตอน และลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ประธานมีความสัมพันธ์กับกริยา ทั้งนี้เพราะภายใน 1 ประโยค รู้ว่าอะไรเป็นประธาน อะไรเป็นกริยา และภาคแสดงเป็นหัวใจของการตีความในประโยคภาษาอังกฤษ (ทิพา เทพอัครพงศ์. 2537 : 50)

การที่จะแปลให้ได้ดีทั้งสองภาษานั้นผู้แปลควรมีความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ และการใช้คำศัพท์เป็นอย่างดี โครงสร้างที่อาจเป็นอุปสรรคในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยนั้น ทิพา เทพอัครพงศ์ (2537 : 50) กล่าวว่า ได้แก่ ลักษณะประโยคภาษาอังกฤษที่มีลักษณะแสดงความสัมพันธ์ของประธานและกริยา (subject-verb agreement) กรรมวาจก (passive voice) วิเศษณานุประโยค (relative clause) ประธานที่ไร้ความหมาย (dummy subject) และคำหลัก+คำขยาย (modifier+head noun) ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ของประธานและกริยา (subject - verb agreement)

ในประโยคภาษาอังกฤษ กริยาต้องสัมพันธ์กับพจน์ของประธานและต้องบอกกาล (tense) เช่น

He is a doctor.

กริยาเป็น is เพื่อให้สัมพันธ์กับประธาน He ซึ่งเป็นเอกพจน์และเป็นปัจจุบันกาล

She came here yesterday.

came เป็นอดีตกาลของ come เพื่อชี้ว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อวานนี้

2. กรรมวาจก (passive voice)

2.1 โครงสร้างของกรรมวาจก (passive voice)

ประธานของประโยค คือผู้ถูกกระทำแต่ในการแปลเป็นภาษาไทยนั้นไม่นิยมใช้คำว่า “ถูก” แทนกรรมวาจกตลอดเวลา คำว่า “ถูก” ที่ใช้กับกรรมวาจกในภาษาไทยนั้น โดยมากใช้ในความหมายในทางไม่ดี เช่น

จ่อยถูกพ่อเลี้ยงตบ

จิมไปข้างบ้านถูกฆ่าตาย

ฉะนั้นเมื่อจะแปลสิ่งที่มีความหมายดี ควรเลี่ยงกรรมวาจกมาใช้กรรตุวาจก (active voice) ในภาษาไทยแทน ในภาษาอังกฤษใช้กรรมวาจกในกรณีที่เน้นผู้ถูกกระทำและทำให้ภาษามีลักษณะค่อนข้างจะเป็นทางการ เช่น

Somchai was elected president of the English club.

2.2 คำคุณศัพท์ (adjective) ที่แสดงความรู้สึก

คำ adjective เช่น ประหลาดใจ ผิดหวัง สนใจ ตื่นเต้น ใช้ในรูป กรรมวาจก เช่น

She was scared when the light went off.

He is interested in this theory.

3. วิเศษณูประโยค (relative clause)

ประโยคภาษาอังกฤษ 1 sentence อาจจะมีประโยคย่อย (clause) ประกอบอยู่ 1 หรือมากกว่า เช่น ประโยคที่เชื่อมด้วย which who whom และ that เวลาแปลจึงต้องหากริยาแท้ที่สัมพันธ์กับประธาน ซึ่งต้องคำนึงถึงจุดภาคในวิเศษณูประโยคด้วย เช่น

My sister who is a dressmaker is going to work abroad.

น้องสาวคนที่เป็นช่างตัดเสื้อกำลังจะไปทำงานต่างประเทศ

My sister, who is a dressmaker, is going to work abroad.

น้องสาวคนเดียวที่เป็นช่างตัดเสื้อกำลังจะไปทำงานต่างประเทศ

การใส่เครื่องหมายจุดภาคทำให้ข้อความที่ว่า คนที่เป็นช่างตัดเสื้อเป็นเพียงข้อมูลที่ให้เพิ่มเติม ไม่ได้จำแนกว่าน้องคนไหนเหมือนประโยคแรก

4. ประธานที่ไร้ความหมาย (dummy subject)

ในประโยคที่มี It หรือ There เป็นประธานไม่ต้องแปลเพราะไม่มีความหมาย และกริยากลุ่ม subject-raising เช่น seem, happen, know etc. มีลักษณะพิเศษคือมี it หรือ there ในประโยค แต่ไม่ต้องแปลเพราะไม่มีความหมาย เช่น

It is raining outside.

ข้างนอกฝนกำลังตก

It happened to be Tom who robbed the bank.

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คือทอมเป็นคนปล้นธนาคาร

5. คำหลัก + คำขยาย (modifier+head noun)

ภาษาไทยมีลักษณะการใช้คำหลักหรือลักษณะนามตามด้วยคำขยาย เช่น

มันส์วี เป็นคนสวย

คนเป็นคำหลัก สวยเป็นคำขยาย

แต่ภาษาอังกฤษคำขยายตามด้วยคำหลัก ดังนั้นการแปล ต้องแปลจากหลังมาหน้า
เช่น

The active salesman is waiting for his customer.

salesman เป็นคำหลัก active เป็นคำขยาย

ส่วนการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษนั้น ทิพา เทพอักษรพงศ์ (2537 : 83 - 102) อธิบายว่า คำว่า ประโยค ในภาษาไทยไม่ตรงกับ sentence ในภาษาอังกฤษ แต่มีลักษณะเป็นหน่วยความคิด หรือ proposition ดังนั้นเมื่อจะแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ผู้แปลควรมีความเข้าใจถึงโครงสร้างของภาษาไทย เช่น ความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ บทบาทของความหลัก อนุภาคแสดงความหลัก นามวลีในประโยคไว้ความหลัก กริยาลีที่ตามนามวลีในประโยคไว้ความหลัก กริยาต่อเนื่อง คำขยาย และกาล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ

ลักษณะอย่างหนึ่งของภาษาไทย คือ บางครั้งในประโยคไม่มีประธาน เช่น ประโยคคำถามที่ว่า ไปไหนมา ถ้าจะแปลประโยคนี้เป็นภาษาอังกฤษต้องหาประธานใส่เข้าไปในประโยค คือ **Where have you been ?**

นอกจากการละประธานแล้ว ในประโยคภาษาไทยอาจจะมีการละ กรรม และบุพบทด้วย เช่น อยากได้ไหม ประโยคนี้ถ้าจะแปลเป็นภาษาอังกฤษต้องหาประธาน และกรรมเติมลงไป ในประโยค คือ **Do you want it ?**

อินเดียมีขอทานเยอะ

ประโยคนี้คำที่ละไว้คือ บุพบทใน ประโยคนี้แปลเป็นภาษาอังกฤษ ได้ว่า

There are a lot of beggars in India.

ฉะนั้นเมื่อแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษต้องหาความที่ละไว้ เป็นอันดับแรก จากนั้นหากริยาที่สัมพันธ์กับประธานและแสดงกาล

2. บทบาทของความหลัก

ประโยคไทยมีโครงสร้างพื้นผิว 2 แบบ คือ

1. S $\Rightarrow$ NP + VP

ประโยค $\Rightarrow$ นามวลี + กริยาวลี

พ่อ อ่านหนังสือ

ลักษณะเช่นนี้ ตรงกับไวยากรณ์อังกฤษคือ

Father is reading.

2. S $\Rightarrow$ NP + NP + VP

ประโยค $\Rightarrow$ นามวลี + นามวลี + กริยาวลี

นักร้อง เขา ชอบทาต่าย

ลักษณะเช่นประโยคที่ 2 ไม่เป็นที่ยอมรับในไวยากรณ์อังกฤษ NP ตัวแรกเป็นความหลัก และ NP+VP เป็นความนำเสนอ ดังนั้นเมื่อจะแปลประโยคแบบนี้ให้เป็นภาษาอังกฤษ ต้องเปลี่ยนโครงสร้างให้เป็นแบบแรกคือ S $\Rightarrow$ NP+VP โดยเปลี่ยน NP ตัวแรกให้เป็นบุพบทวลี กริยาวลี หรือเปลี่ยนเป็นประโยค และเรียงตาม ประธาน กริยา กรรม ของประโยค เช่น

นักร้องเขาชอบทาต่าย

ควรแปลเป็น

Of all the singers, he likes Ta Ta Young.

NP ตัวแรกคือ นักร้อง ทำให้เป็นบุพบทวลี โดยเติม of all ไว้ข้างหน้า

ทำงาน เธอต้องอดทน

ควรแปลเป็น

Working, you must be patient.

NP ตัวแรกคือ ทำงาน ทำให้เป็นกริยาวลีโดยเติม ing

เงินนะหรือ ดันกินเขาไปแล้วเมื่อวานนี้

ควรแปลเป็น

Are you talking about the money? I gave it back to him yesterday.

NP ตัวแรก คือ เงินนะหรือ เปลี่ยนให้เป็นประโยคคำถาม

3. นามวลีในประโยคไร้ความหลัก

ประโยคในภาษาไทยนอกจากจะมีประโยคแบบความหลัก และความนำเสนอแล้ว ยังมีแบบที่เป็นประโยคไร้ความหลัก ซึ่งเมื่อจะแปลประโยคเช่นนี้ ต้องใช้คำว่า there ตามด้วยคำที่ไม่ชี้เฉพาะเช่น someone หรือ people ตัวอย่างเช่น

มีคนมา

ควรแปลเป็น

There is someone coming.

หรือ

There are people coming.

4. กริยาวลีที่ตามนามวลีในประโยคไร้ความหลัก

ประโยคไร้ความหลักมีกริยาวลีที่ตามนามวลีได้ 3 ประเภท คือ

4.1 นามวลีนั้นตามด้วย present participle

ถ้านามวลีตามด้วยกริยา -ing (present participle) แสดงว่านามวลีที่อยู่หน้ากริยานั้นเป็นผู้กระทำกริยา-ing นั้น เช่น

มีหญิงชราอาศัยอยู่ในกระท่อม

There was an old woman living in a hut.

คำว่า living เป็น present participle แสดงว่า old woman ทำกริยาอาศัยอยู่

4.2 นามวลีนั้นตามด้วย past participle

ถ้านามวลีตามด้วยกริยา ed, en (past participle) แสดงว่า นามวลีนั้นถูกกระทำโดยกริยา ed, en นั้น เช่น

มีเด็กผู้หญิง ถูกฆ่าในบ้านหลังนั้น

There was a girl killed in that house. หรือ A girl was killed in that house.

คำว่า killed เป็น past participle แสดงว่า a girl ถูกกริยา killed กระทำคือถูกฆ่า

4.3 นามวลีนั้นตามด้วย infinitive

ถ้านามวลีนั้นตามด้วยกริยาที่ตามด้วย to (infinitive) แสดงว่านามวลีนั้นมีจุดประสงค์หรือต้องการทำกริยานั้น เช่น

มีอีกหลายอย่างที่จะต้องเรียนรู้

There are a lot of things to learn.

to learn แสดงถึงจุดประสงค์ที่จะเรียน

ดังนั้นเมื่อจะแปลกริยาวลีในประโยคไว้ความหลักให้เป็นภาษาอังกฤษควรดูที่นามวลี ถ้านามวลีเป็นผู้กระทำให้ใช้ กริยา+ing ถ้านามวลีถูกกระทำให้ใช้ กริยา -ed หรือ -en และถ้านามวลีนั้นมีจุดประสงค์หรือต้องการทำกริยานั้นให้ใช้ กริยาที่ตามด้วย to

5. กริยาต่อเนื่อง

ประโยคในภาษาไทยมีกริยาซ้อนกันได้สองตัวโดยไม่ต้องคำนึงถึงหลักไวยากรณ์ใด ๆ เช่น

ฉันอยาก ลาออกจากงาน

เขาทำให้ แม่หนูน้อยยิ้มทั้งหน้าตา

แต่ในภาษาอังกฤษ กริยาตัวแรกจะเป็นตัวกำหนดว่ากริยาที่จะมาต่อนั้นจะต้องเป็นรูป base form, infinitive หรือ กริยา+ing ดังนี้

5.1 กริยาที่มาจะต้องเป็น base form

ถ้ากริยาตัวแรกเป็นกริยาช่วยเช่น must, will, would, shall, should, can, could, may, might, do, did หรือ make, let กริยาที่ต่อจากกริยาเหล่านี้ต้องเป็น base form เช่น

เด็ก ๆ ควรเชื่อฟังพ่อแม่

Children should obey their parents.

เธอต้อง สวดมนต์ ก่อนนอน

She must pray before going to bed.

หล่อนอนุญาตให้ลูกสาวไปงานเลี้ยง

She let her daughter go to the party.

5.2 กริยาที่มาต้องเป็น infinitive

ถ้ากริยาตัวแรกเป็นกริยาแท้ เช่น want, need, would like, be, etc, กริยาที่มาต้องเป็น infinitive เช่น

พ่ออยากให้ฉันอยู่บ้านทุกวันอาทิตย์

Dad wants me to stay home every Sunday.

คุณปู่อยากให้มีคนคุยด้วย

Grandpa needs someone to talk to.

ฉันอยากให้คุณอยู่ที่นั่นกับฉัน

I would like you to be there with me.

5.3 กริยาที่มาต่อเป็นได้ทั้ง infinitive และ กริยา+ing

ถ้ากริยาตัวแรกเป็นกริยา เช่น begin, start, like, etc, กริยาที่มาต่อเป็นได้ทั้ง infinitive และ กริยา +ing เช่น

ฤทธิพงศ์ ชอบ ร้องเพลง

Rittipong likes singing.

Rittipong likes to sing.

ปรีวัตรเริ่ม ทำงานหนัก

Pariwat begins working hard.

Pariwat begins to work hard.

แต่บางครั้งรูปกริยาที่แตกต่างกันทำให้มีความหมายต่างกัน เช่น

หล่อนเลิก อ่านหนังสือพิมพ์

She stopped reading newspapers.

หล่อนหยุด (ทำอะไรสักอย่าง) เพื่ออ่านหนังสือพิมพ์

She stopped to read a newspapers.

5.4 กริยาที่มาต่อต้องเป็นกริยา +ing

ถ้ากริยาตัวแรกเป็นกริยา เช่น enjoy, admit, etc. กริยาที่มาต่อต้องเป็นกริยา +ing

เช่น

เขาชอบเล่นเทนนิส

He enjoys playing tennis.

เขายอมรับว่าได้ขโมยเงินหล่อนไป

He admitted stealing her money.

5.5 กริยาที่มาต่อเป็นได้ทั้ง base form และ กริยา +ing

ถ้ากริยาตัวแรกเป็นกริยาเช่น hear, see, etc กริยาที่มาต่อเป็นได้ทั้ง base form และ

กริยา+ing เช่น

ฉันได้ยินหล่อนร้องไห้

I heard her cry.

I heard her crying.

ดังนั้นเมื่อจะแปลกริยาที่ต่อเนื่องกัน จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ต้องพิจารณาว่ากริยาตัวแรกเมื่อแปลเป็นภาษาอังกฤษแล้ว ต้องตามด้วยกริยาประเภทใด เช่น ต้องเป็น base form, infinitive หรือ กริยา +ing

6. คำขยาย

ในภาษาไทยคำขยายอยู่หลังนามวลี แต่ในภาษาอังกฤษส่วนใหญ่คำขยายอยู่หน้านามวลี นอกจากนั้นภาษาอังกฤษไม่มีการใช้ลักษณนาม เช่น มะม่วง 3 ผล ขลุ่ย 2 เลาดังนั้นเมื่อจะแปลคำขยาย ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

6.1 ลักษณนาม

เมื่อจะแปลข้อความภาษาไทยที่มีลักษณนามให้เป็นภาษาอังกฤษ ไม่ต้องแปลลักษณนามนั้น เช่น

โรงพยาบาลต้องการหมอ 2 คน

The hospital needs two doctors.

ชาลีกินส้มไป 3 ผล

Charlie ate three oranges.

6.2 ตำแหน่งของคำขยาย

เมื่อจะแปลคำขยายเป็นภาษาอังกฤษ ควรวางคำขยายไว้หน้าคำหลัก เช่น

ผู้หญิงสวยมักไม่ซื่อ

Beautiful women are not always faithful.

7. กาล

เมื่อจะแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษต้องคำนึงถึง tense ด้วยว่า ควรจะเป็น tense ใด ดังนั้นจึงควรพิจารณาคำที่ใช้บอกเวลาเช่น เมื่อคืนนี้ พรุ่งนี้ ปีที่แล้ว แล้วจึงแปลไปตามนัยของคำที่ใช้บอกเวลานั้น ๆ เช่น

เมื่อคืนนี้ ฉันฝันร้าย

I had a nightmare last night.

พรุ่งนี้ เขาจะเริ่มงานใหม่

He is going to start a new job tomorrow.

7.1 อนุภาคแสดงกาลในภาษาไทย

ในภาษาไทยมีอนุภาคแสดงกาล ซึ่งพอจะเปรียบเทียบกับเครื่องหมายบอก tense ในภาษาอังกฤษได้คร่าว ๆ เช่น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตที่มีคำว่า เคย ได้ ควรแปลให้เป็น Past Tense เช่น

ฉันเคยขี่จักรยานไปทำงาน

I used to cycle to work.

เมื่อแปลคำว่า เคย เป็นภาษาอังกฤษว่า used to หมายความว่า ทำสิ่งนั้นมาระยะเวลาหนึ่งถ้าเคยทำสิ่งนั้นครั้งเดียวไม่ใช่ used to อาจใช้ Past Tense เช่น

เราเคยเชิญเขามารับประทานอาหารค่ำ

We invited him to have dinner.

ถ้าในประโยคมีคำว่าแล้ว ยัง เลยควรแปลเป็น Present Perfect เช่น

ฉันยังทำรายงานไม่เสร็จเลย

I haven't finished my report yet.

ถ้าในประโยคมีคำว่า จะ ควรแปลให้เป็น Future Tense

ฉันจะเข้านอนแต่หัวค่ำ

I will go to bed early.

ถ้าในประโยคมีคำว่า เลย อยู่ กำลัง ควรแปลเป็น Present Continuous Tense เช่น

เขากำลังดูโทรทัศน์อยู่

He's watching T.V.

เขายังทำงานที่โรงงานนั้นอยู่เลย

He's still working in that factory.

ถ้าในประโยคมีคำว่า เสมอ ชอบ เรื่อย ๆ เรื่อยเลย รำไป ควรแปลเป็น Present SimpleTense หรือ Past Simple Tense เช่น

แม่ชอบตำหนิฉันเสมอ

My mother always blames me.

7.2 การแปล Tense ที่ไม่มีเครื่องหมายแสดงกาล

การแปลข้อความภาษาไทยที่ไม่มีเครื่องหมายแสดงกาลให้เป็นภาษาอังกฤษนั้นควรพิจารณาจากบริบท หรือจากตัวกริยา เช่น

ฉันกำลังคิดว่าจะถามเขี้ยว

I was about to ask you about that.

ว่าไฉน

What did you say ?

ฉันสงสัยว่าจะทำได้ไหม

I was wondering if we could do it this way.

7.3 ความสม่ำเสมอของกาล

ถ้าจะแปลข้อความภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้ Tense ใด Tense หนึ่ง ควรแปลให้เป็น Tense เดียวกันทั้งประโยคหรือทั้งบริบท กล่าวคือถ้าเป็น Past Tense ควรเป็น Past Tense หมด หรืออาจเป็น Past Simple, Past Perfect, Future in the Past etc. เช่น

เขาบอกว่าเขาตื่นสายทุกวัน

He said he got up late everyday.

เขาเล่าว่าเขาเห็นหล่อนที่สถานีรถไฟ

He said he had seen her at the railway station.

พ่อตายตอนที่พวกเรายังเล็กอยู่

Father died when we were young.

ตอนเธอไม่อยู่ฉันเตรียมอาหารเย็น

When you were out, I prepared dinner.

การแปลภาษาไทยให้เป็นภาษาอังกฤษจะถูกต้องแม่นยำและคงใจความเดิมมากยิ่งขึ้น ถ้าผู้แปลเข้าใจโครงสร้างของภาษาไทยในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้คือ ความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ บทบาทของความหลัก นามวลีในประโยคไวยากรณ์หลัก กริยาวิเศษณ์ที่ตามนามวลีในประโยคไวยากรณ์หลัก กริยาต่อเนื่อง คำขยายและกาล

อาจกล่าวได้ว่าความเข้าใจโครงสร้างภาษาไทยและความเข้าใจไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้แปลสามารถแปลภาษาอังกฤษเป็นไทย และภาษาไทยเป็นอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น แต่การที่ผู้แปลมีความคุ้นเคยในการใช้ภาษาไทยและมีความรู้ไวยากรณ์อังกฤษไม่ดีเพียงพอ ก่อให้เกิดปัญหาในการแปล ดังที่ได้พบในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลดังต่อไปนี้

กรองจิตต์ ทรงเจียรพานิช (2528 : 86 - 87) ได้วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการแปลรายงานทางราชการจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ โดยศึกษาจากรายงานของหน่วยงานรัฐบาล จำนวน 3 เล่ม คือ รายงานการประเมินผลโครงการของกองแผนงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี รายงานการประชุมสัมมนาของ กรมการศึกษานอกโรงเรียน และรายงานผลการศึกษาค้นคว้าของกระทรวงศึกษาธิการ วิเคราะห์คือ ศึกษาข้อมูลภาษาไทยและภาษาอังกฤษเปรียบเทียบกัน ทีละหนึ่งย่อหน้า ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า พบข้อบกพร่องในเรื่องโครงสร้างรวมทั้งสิ้น 921 แห่ง และคำศัพท์ทั้งสิ้น 34 แห่ง ซึ่งแบ่งออกเป็นประเภทดังนี้

1. ข้อบกพร่องที่เกิดจากการแทรกแซงภายในระบบภาษาเป้าหมาย (Intralingual Errors) มีมากที่สุดคือ ร้อยละ 79.91 ข้อบกพร่องที่พบคือ การใช้คำนามและพจน์ผิด เช่น การเติม s ที่คำนามนับไม่ได้ ตัวอย่างเช่น

ทำให้เกิดการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกันเป็นการสับสนสำหรับผู้ปฏิบัติ และอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาได้

This lead to inconsistent practices and causes confusions.

นอกจากนี้ยังมีการใช้กริยาผิด เช่น กริยาไม่สอดคล้องกับประธาน ตัวอย่างเช่น

เมื่อแยกพิจารณารายปี ปรากฏผลดังนี้

When the number of new programs disigned each year were considered, the results were as follows.

2. ข้อบกพร่องที่เกิดจากการไม่ใช่โครงสร้างของภาษาเป้าหมาย เนื่องจากภาษาเดิมไม่มีการใช้โครงสร้างนั้น (Dual Errors) มีร้อยละ 9.01 เช่น การไม่ใช่รูปพหูพจน์ การไม่ใช่เครื่องหมายวรรคตอน และการไม่ใช่ตัวบ่งชี้นาม ตัวอย่างเช่น

การประเมินผลก่อนเรียนเป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐาน และทักษะเบื้องต้นของนักเรียนก่อนที่ครูจะทำการสอน

Diagnostic Testing. This is carried out to assess background knowledge and basic skills possessed by the student prior to teaching.

3. ข้อบกพร่องที่เกิดจากการนำโครงสร้างภาษาไทยไปใช้ในภาษาอังกฤษ (Interlingual Errors) มีปรากฏร้อยละ 8.14 ได้แก่ การใช้คำฟุ่มเฟือย เช่น

กำหนดให้ ก.พ. มีหน้าที่ในการประสานงานและดำเนินงานฝึกอบรมข้าราชการ

The office of the Civil Service Commission has functions to coordinate and conduct activities concerning the development and training of civil officials.

นอกจากนี้ยังมีการละคำ การแปลตรงคำ และการเรียงคำ

4. ข้อบกพร่องที่เกิดจากการไม่ใช่กฎเกณฑ์ที่ถูกต้องที่ปรากฏในภาษาทั้งสองภาษา (Lack of Transfer) มีปรากฏน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 2.93

ข้อบกพร่องในด้านคำศัพท์มีทั้งหมด 34 แห่งแบ่งเป็นการเลือกใช้คำผิดร้อยละ 64.71 เช่น

ผู้เข้ารับการอบรมร้อยละ 81.8 ได้นำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน

81.8 percent of the extrainers used their gained knowledge to conduct their work.

นอกจากการเลือกใช้คำผิดแล้วยังมี การแปลคำผิดร้อยละ 20.59 และการใช้คำมีความหมายคล้ายกันร้อยละ 14.71

นันทวัน ผลฉาย (2532 : 91 – 94) ศึกษาลักษณะภาษาไทยในงานแปลทางวิชาการ โดยเปรียบเทียบต้นฉบับหนังสือ 2 เรื่องกับฉบับแปล คือหนังสือเรื่อง Education and the Employment Problem in Developing Countries ของ Mark Blaug และ Ankor : An Introduction ของ Georges Coedes ฉบับแปลคือ การศึกษากับปัญหาการมีงานทำในประเทศกำลังพัฒนา โดย สุนทร โคตรบรรเทา และ นครวัด โดย ปราณี วงษ์เทศ .

ผู้ศึกษามุ่งวิเคราะห์อิทธิพลและความแตกต่างทางลักษณะภาษา ระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการแปล ซึ่งทำให้ผู้แปลต้องปรับและเปลี่ยนแปลงรูปประโยคจากต้นฉบับ โดยศึกษาในประเด็นต่อไปนี้

(1) ศึกษาและวิเคราะห์การแปลในระดับข้อความจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

(2) วิเคราะห์ลักษณะเฉพาะในการแปลประโยคกรรม

(3) วิเคราะห์ลักษณะเฉพาะของรูปประโยคภาษาไทยที่มีการใช้ในงานแปลทางด้านวิชาการ และพบว่าภาษาไทยที่ปรากฏในฉบับแปลนั้น มีลักษณะแตกต่างไปจากภาษาไทยโดยทั่วไปดังนี้

1. ใช้คำบุพบทด้วยความถี่สูงกว่าภาษาไทยโดยทั่วไป ซึ่งอาจเป็นผลจากการถ่ายทอดลักษณะภาษาอังกฤษเข้ามาในภาษาไทยอย่างหนึ่ง
2. ใช้นามวลี “การ” ซ้อนโดยมีคำว่า “ของ” เป็นคำเชื่อมด้วยความถี่สูงกว่าภาษาไทยโดยทั่วไป และทำให้ประโยคมีความหมายมากขึ้น เช่น

The income approach to the measurement of unemployment is clearly more comprehensive than the traditional definition of open unemployment plus underemployment.

การจัดการว่างงาน โดยวิธีวัดรายได้เป็นวิธีที่ละเอียดกว่าการใช้คำนิยามของการว่างงานเปิด และการทำงานต่ำกว่าความสามารถที่ใช้กันอยู่แต่เดิม

3. ใช้วิเศษณ์วลี “โดย” ด้วยความถี่สูงกว่าภาษาไทยทั่วไป และทำให้ประโยคมีความซับซ้อนมากขึ้น เช่น

Wages being graded by age with a small for differences in skill and reponsibility but unrelated to educational qualifications.

ซึ่งเป็นค่าจ้างที่ถือตามอายุ โดย มีการกระจายในด้านความแตกต่างในเรื่องทักษะและความรับผิดชอบเพียงเล็กน้อย แต่ไม่คำนึงถึงคุณวุฒิทางการศึกษา

4. ใช้ประโยชน์กรรมในรูปแบบเดียวกันกับประโยชน์กรรมในภาษาอังกฤษ กล่าวคือมีการใช้ประโยชน์กรรมในประโยชน์ที่มีความหมายในทางที่ดี เช่น

They can no longer deny it when they see what was created here a few hundred years ago in this land so well favoured by nature.

พวกเขาไม่สามารถปฏิเสธได้อีกต่อไป ถ้าหากได้มาเห็นสิ่งที่ ถูกเนรมิต ขึ้น ณ ที่นี้ เมื่อสองสามร้อยปีมานี้เอง ในดินแดนที่ธรรมชาติได้อำนวยพรให้อย่างดีนี้

อารีรัตน์ คุณดี (2533 : 83-85) ได้ศึกษาเรื่องลักษณะภาษาไทยในงานแปลข่าวต่างประเทศที่เสนอทางสื่อมวลชนโทรทัศน์ โดยวิเคราะห์รูปแบบประโยคต่าง ๆ ของงานแปลข่าวกับต้นฉบับภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นโทรพิมพ์ระหว่างเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2531 จากสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 และสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย และพบว่าการแปลรูปแบบประโยคหนึ่งจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย อาจทำได้หลายรูปแบบ เช่น การแปลประโยคกรรม สามารถแปลได้ถึง 6 รูปแบบด้วยกัน การแปลส่วนใหญ่จะเป็นการแปลตรงตัว แต่ธรรมชาติการโยงข้อความที่แตกต่างกันของภาษาอังกฤษและภาษาไทย ทำให้ผู้แปลต้องปรับเปลี่ยนจากการแปลแบบตรงตัวไปบ้าง ซึ่งเมื่อแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยมีการปรับเปลี่ยนดังนี้คือ

(1) การละประธาน (2) การอ้างอิงและการใช้คำแทนที่คำนาม (3) การใช้วลีขยายในสังกรประโยค (4) การเติมคำเชื่อม (5) ภาษาไทยในข่าวแปลในรูปแบบต่าง ๆ

1. การละประธานซึ่งปรากฏในบทแปลภาษาไทยอย่างกว้างขวางในขณะที่ภาษาดั้งเดิม มีการใช้ประธานมากกว่าการละประธานในบทแปลภาษาไทยเกิดขึ้นเนื่องจาก

- 1.1 อนุภาคต่าง ๆ ของประโยคมีประธานร่วมกัน
- 1.2 “ความ” ของประโยคต่าง ๆ มีหัวเรื่องเดียวกัน
- 1.3 ข้อความหรือวาทกรรม (discourse) มีแนวเรื่องเดียวกัน
2. การอ้างอิงและการใช้คำแทนที่คำนาม ผู้ศึกษาพบว่าบทแปลภาษาไทยมักใช้คำนามซ้ำกัน เพื่ออ้างถึงสิ่งเดียวกัน ในขณะที่ต้นฉบับภาษาอังกฤษใช้คำสรรพนามแทนคำนามที่กล่าวถึงไปแล้ว และบทแปลภาษาไทยมักใช้คำสรรพนาม “เขา” และ “นาง” แปลคำสรรพนาม “he” และ “she” ตามลำดับแต่ไม่แปลคำว่า “it” โดยมักเลี่ยงไปใช้คำนามซ้ำ
3. การใช้วลีขยายในสังกรประโยค (-ing participle phrase) บทแปลภาษาไทยต้องขึ้นต้นด้วย นามวลี ซึ่งเป็นประธานร่วมของอนุภาคต่าง ๆ เสมอ และประโยคแปลนี้มักใช้คำ “โดย” “ซึ่ง” เป็นคำเชื่อมความระหว่างอนุภาคต่าง ๆ เข้าด้วยกัน
4. การเติมคำเชื่อมในภาษาไทย จะใช้คำเชื่อมเพื่อโยงความน้อยกว่าภาษาอังกฤษ แต่ในบทแปลข่าวภาษาไทยมีการเพิ่มเติมคำเชื่อมเพื่อแสดงความสัมพันธ์ในแง่ต่าง ๆ โดยที่ต้นฉบับภาษาอังกฤษไม่มีคำเหล่านั้น คำเชื่อมที่เพิ่มเติมมี 4 ชนิดด้วยกันคือ
 - 4.1 คำเชื่อมแสดงการเพิ่ม เช่น นอกจากนี้ยัง, นอกจากนั้นยัง หรือ นอกจากนี้...ยัง, นอกจากนั้น...ยัง
 - 4.2 คำเชื่อม แสดงความตรงข้าม เช่น อย่างไรก็ตาม ส่วน
 - 4.3 คำเชื่อม แสดงความเป็นเหตุเป็นผล เช่น เพราะว่า ด้วยเหตุที่ ดังนั้น จึง
 - 4.4 คำเชื่อม แสดงเวลา เช่น ในขณะที่ ในระหว่างที่ ขณะเดียวกัน
5. ภาษาไทยในข่าวแปลในรูปแบบต่าง ๆ ผู้ศึกษาพบว่าลักษณะภาษาไทยในข่าวมีดังนี้
 - 5.1 การใช้วิธีการเรียบเรียงคำพูด ความคิด ที่แตกต่างไปจากภาษาไทย
 - 5.2 ลักษณะประโยคยาวซับซ้อน มีการใช้คำเชื่อม คำบุพบท และคำสันธาน มากกว่าภาษาไทยทั่วไป
 - 5.3 มีการใช้ประโยคกรรมด้วยความถี่สูง

5.4 มีการใช้นามวลี “การ-วลี” ด้วยความถี่สูง

5.5 มีการใช้ประโยคกริยาเพื่อเลี่ยงการแปลโครงสร้างเดิมจากต้น

ฉบับภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ยังพบว่าในการปรับเปลี่ยนรูปแบบภาษาในข่าวต่างประเทศมีลักษณะที่ได้รับอิทธิพลมาจากภาษาอังกฤษ กล่าวคือ บทแปลภาษาไทยมีรูปแบบโครงสร้างนามวลีซับซ้อน มีการเรียบเรียงความคิดในประโยคยาวโดยการใช้คำเชื่อมต่าง ๆ ตลอดจนมีการใช้โครงสร้างประโยคกรรมด้วยความถี่สูง ซึ่งเป็นอิทธิพลของการถ่ายทอดความคิดอย่างภาษาต้นฉบับ

เครือทิพย์ เจียรณัย (2534 : 82-89) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบ subsequent nominal reference ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ subsequent nominal reference หมายถึง คำนาม นามวลี หรือบุรุษสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน กรรมตรง กรรมรอง ส่วนที่ทำให้กริยาสมบูรณ์ และกรรมของบุพบทเพื่ออ้างถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ ที่ปรากฏครั้งต่อไป ในการอ้างถึงสิ่งเดียวกับที่กล่าวถึงครั้งแรก งานวิจัยนี้หาประเภทความถี่และเปรียบเทียบประเภทของ subsequent nominal reference ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยศึกษาข้อมูลจากหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษจำนวน 2 เรื่องคือ 1) ไผ่แดง แปลเป็นภาษาอังกฤษชื่อเรื่อง Red Bamboo 2) ลูกอีสาน แปลเป็นภาษาอังกฤษชื่อเรื่อง A Child of the Northeast และข้อมูลจากหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทยจำนวน 2 เรื่องคือ 1) These Happy Golden Years แปลเป็นภาษาไทยชื่อเรื่อง ปีทองอันแสนสุข 2) Animal Farm แปลเป็นภาษาไทยชื่อเรื่อง แอนนิมอล ฟาร์ม

ประเภทของ subsequent nominal reference ได้แก่

1. ellipsis (การละไว้ในฐานที่เข้าใจ) เช่น

I ate my dinner, I read a magazine, and I went to bed at 10 P.M.

I แทนการละคำไว้ในฐานที่เข้าใจซึ่งอ้างถึงใน I

2. personal pronoun (บุรุษสรรพนาม) เช่น

Whenever my grandmother's children woke up thirsty at night, she would lead them to a jug of water.

she และ them เป็นบุรุษสรรพนามที่ใช้อ้างอิง grandmother และ children ตามลำดับ

3. general word (คำที่มีความหมายทั่วไปแทนคำที่ถูกอ้างอิง) เช่น

A : Did you try the steamed buns?

B : Yes, I didn't like the things much at all.

4. superordinate (คำที่มีความหมายครอบคลุมชนิด หรือประเภทหรือคำจำกัดกลุ่ม) เป็นคำที่ใช้แสดงชนิดหรือประเภทหลัก ซึ่งมีความหมายครอบคลุมความหมายของคำที่ถูกอ้างอิง เช่น

Pneumonia has arrived with the cold and wet conditions.

The illness is striking everyone, from infants to the elderly.

illness เป็นคำที่มีความหมายครอบคลุม pneumonia ซึ่งเป็นชนิดหรือประเภทย่อยของ illness

5. synonym (คำที่มีความหมายเหมือนกัน) เช่น

You could try reversing the car up the slope. The incline isn't all that steep.

incline เป็นคำที่มีความหมายเหมือนกับ slope

6. repetition (การซ้ำคำเดิม) เช่น

What we lack in newspaper is what we should get. In a word, a "popular" newspaper may be the winning ticket.

ผลการศึกษาปรากฏว่า 1) subsequent nominal reference ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งได้แก่ repetition, personal pronoun, ellipsis, synonym, superordinate, hyponym และ general word มี repetition ปรากฏมากที่สุดในภาษาไทยและ personal pronoun ปรากฏมากที่สุดในภาษาอังกฤษ 2) ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ พบว่า ellipsis มีการเปลี่ยนประเภทมากที่สุด และ personal pronoun จะเปลี่ยนประเภทมากที่สุดในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย 3) subsequent nominal reference ภาษาไทยในหนังสือ

ภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษมีการเปลี่ยนแปลงการปรากฏเป็นประเภทอื่นดังนี้ ellipsis เปลี่ยนเป็น personal pronoun, ส่วน repetition เปลี่ยนเป็น personal pronoun หรือ synonym, ellipsis เปลี่ยนเป็น repetition, และ synonym เปลี่ยนเป็น repetition ขณะที่ในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย ภาษาอังกฤษและมีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ personal pronoun เปลี่ยนเป็น ellipsis, personal pronoun เปลี่ยนเป็น repetition, repetition เปลี่ยนเป็น synonym และ ellipsis, personal pronoun เปลี่ยนเป็น synonym, และ synonym เปลี่ยนเป็น repetition 4) personal pronoun ในหนังสือภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษมีอัตราส่วนการปรากฏมากกว่าในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ ขณะที่ ellipsis ในหนังสือภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษมีอัตราส่วนการปรากฏน้อยกว่าในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ สำหรับในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลจากภาษาไทย และในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทยมีอัตราส่วนการปรากฏของ subsequent nominal reference ทุกประเภทใกล้เคียงกัน 5) repetition, personal pronoun, และ ellipsis ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ มีการเปลี่ยนแปลงมากกว่าในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย 6) synonym ปรากฏมากที่สุด ในรูปของ equative ทั้งในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ และหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทย สำหรับโครงสร้างของ appositive ในหนังสือภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ จะปรากฏ synonym มากที่สุด ขณะที่ในหนังสือภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทยปรากฏ superordinate มากที่สุด

สรุปว่า subsequent nominal reference ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษประกอบ ด้วยประเภทต่าง ๆ เหมือนกัน แต่ ellipsis จะปรากฏในภาษาไทยมากกว่าในภาษาอังกฤษ ขณะที่ personal pronoun ปรากฏในภาษาอังกฤษมากกว่าในภาษาไทย นอกจากนี้ภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษมีการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference ต่างจากภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาอังกฤษที่แปลจากภาษาไทย และภาษาอังกฤษที่แปลเป็นภาษาไทยจะมีการปรากฏประเภทของ subsequent nominal reference เหมือนกัน นอกจากนี้ยังพบว่า เรื่องแปลภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษมีความเป็นธรรมชาติในลักษณะของภาษาไทยค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ

วนิชฐา ดวงพัสดรา (2534 : 322-328) ได้ศึกษาเรื่อง การถ่ายทอดลักษณะภาษา อังกฤษในนวนิยายแปลภาษาไทย : การศึกษาระดับวากยสัมพันธ์ เพื่อพิจารณาถึงการถ่ายทอดลักษณะภาษาอังกฤษในโครงสร้างประโยคนวนิยายแปลภาษาไทยโดยผู้ตัวอย่างข้อมูลจากนวนิยายไทยเรื่อง ระหว่างบ้านกับถนน ของกฤษณา อโศกสิน และ ครูลีดา ของรงค์ วงษ์สวรรค์ นวนิยายแปลเรื่อง เกมไล่ล่า ของมณีนยา และ ลูกผู้ชาย ของเทศภักดิ์ นิยมเหตุ ซึ่งเป็นนักประพันธ์และนักแปล ที่ผลงานได้รับการตีพิมพ์มากที่สุดระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2533

การศึกษาเรื่องนี้ใช้วิธีวิเคราะห์โครงสร้างของส่วนประกอบหลักของประโยค (หน่วยนามและหน่วยกริยา) และชนิดของประโยค (ประโยคความเดียว ประโยคความซ้อน และประโยคความรวม) ในนวนิยายไทย และนวนิยายแปล จากนั้นจึงนำโครงสร้างประโยคของนวนิยายทั้งสองประเภทมาเปรียบเทียบกันโดยมีสมมุติฐานว่าโครงสร้างที่พบทั้งในนวนิยายไทยและนวนิยายแปลเป็นโครงสร้างที่ได้รับการถ่ายทอดจากภาษาอังกฤษ แล้วนำโครงสร้างดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับต้นฉบับภาษาอังกฤษตามลักษณะทางโครงสร้าง และประเภทของคำที่ปรากฏ พบว่ามีการถ่ายทอดลักษณะภาษาอังกฤษในนวนิยายแปลภาษาไทยทั้งในหน่วยนามและหน่วยกริยาดังนี้

1. การถ่ายทอดลักษณะภาษาอังกฤษในหน่วยนามของนวนิยายแปลภาษาไทย

จากการศึกษาพบว่าการถ่ายทอดการใช้ Possessive Adjective ด้วยคำเชื่อม “ของ” + คำนาม หรือคำบอกบุรุษ; ถ่ายทอดการใช้ Ordinal Number ด้วย คำบอกลำดับ; ถ่ายทอดการใช้คำว่า “Any” ด้วยคำไม่ชี้เฉพาะ; ถ่ายทอดการใช้ Article ด้วยคำเชื่อม “ของ” หรือคำบ่งชี้ หรือคำบอกจำนวน; ถ่ายทอดการใช้ Demonstrative ด้วยคำบ่งชี้; ถ่ายทอดการใช้ Plural Noun ด้วยคำแยกประเภทแสดงปริมาณหรือคำบ่งชี้; และถ่ายทอดการใช้ Prepositional Phrase ด้วยคำเชื่อมลักษณะเดียวกัน

ตัวอย่าง การถ่ายทอดการใช้ Possessive Adjective ด้วยคำเชื่อม “ของ” + คำนาม หรือคำบอกบุรุษ :

This is our coachman, George Symes.

นี่คือ จอร์จ ซิมส์ คนขับรถของเรา

ตัวอย่าง การถ่ายทอดการใช้ Demonstrative ด้วยคำบ่งชี้ :

Nearly eight o'clock. It must have gone high water an hour ago. That explained
the gull.

เกือบ 2 ทุ่มแล้วน้ำขึ้นเต็มที่มาได้ชั่วโมงเศษ และกำลังจะเริ่มลด นี่เองที่ทำให้นก
หายไ้หมด

2. การถ่ายทอดลักษณะภาษาอังกฤษในหน่วยกริยาของนวนิยายแปลภาษาไทย

จากการศึกษาพบว่า มีการถ่ายทอดการใช้ Tense ด้วยคำบ่งเวลา หรือคำบอก
ความถี่; ถ่ายทอดการใช้ Adjective ด้วยคำแยกประเภท + คำกริยา; ถ่ายทอดการใช้ Adverb
ด้วยคำแยกประเภท + คำกริยา; ถ่ายทอดการใช้คำว่า “Again” ด้วยคำเสริมจำนวนหรือ คำ
บอกลำดับ; ถ่ายทอดการใช้ Infinitive Phrase ด้วยคำบ่งเวลา “จะ” หรือคำเชื่อม “เพื่อ”;
ถ่ายทอดการใช้ Prepositional Phrase ด้วยคำแยกประเภท + คำกริยา; ถ่ายทอดการใช้ Active
Voice ด้วยคำแสดง กรรม; ถ่ายทอดการใช้ Affirmative ด้วยคำบอกเล่า; และถ่ายทอดการ
ใช้ Negative ด้วยคำปฏิเสธ

ตัวอย่าง การถ่ายทอด Tense ด้วยคำบ่งเวลา :

The door remained closed.

ประตูยังคงปิดสนิท

ตัวอย่าง การถ่ายทอด Infinitive Phrase ด้วยคำบ่งเวลา “จะ” หรือคำเชื่อม “เพื่อ”

I've had no right to take up your time the way I have,

ผมไม่มีสิทธิ์ที่จะทำให้คุณเสียเวลา

In the library he read to soothe himself.

เขาอ่านหนังสือในห้องสมุดเพื่อระงับใจไม่ให้คิดฟุ้งซ่าน

สำหรับชนิดของประโยคจากการศึกษาเปรียบเทียบพบว่า ในนวนิยายไทยและนวนิยายแปลมีการใช้ประโยคความเดียว ประโยคความซ้อนและประโยคความรวมด้วยความถี่ที่เป็นไปในแนวเดียวกัน ส่วนการถ่ายทอดลักษณะภาษาอังกฤษในหน่วยนามและหน่วยกริยาที่ปรากฏ ในนวนิยายแปลภาษาไทย ประกอบกับลักษณะการถ่ายทอดโครงสร้างประโยคแต่ละชนิดจากต้นฉบับภาษาอังกฤษนั้น ทำให้ภาษาอังกฤษที่ใช้ในนวนิยายแปลภาษาไทยมีแบบโครงสร้างมากกว่าในนวนิยายไทย และแสดงให้เห็นแนวโน้มการถ่ายทอดลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวจากต้นฉบับภาษาอังกฤษด้วยการใช้หน่วยขยายคำนามและหน่วยขยายคำกริยาที่มีลักษณะเหมือนหรือใกล้เคียงกันมากที่สุด

ตัวอย่าง การถ่ายทอดหน่วยของคำนาม:

He drew himself down behind a fallen log.

เขาล้มตัวลงนอนหลังขอนไม้ ๆ ท่อนหนึ่ง

ตัวอย่าง การถ่ายทอดหน่วยขยายคำกริยา:

It just did the trick.

วิธีนี้ใช้ได้ผลเสมอ

จากงานวิจัยข้างต้นนี้ ผลการศึกษาของกรองจิตต์ ทรงเจียรพานิช (2528 : 86-87) พบว่าการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ มีการแปลผิดเนื่องจากนำโครงสร้างของภาษาไทยไปใช้ในภาษาอังกฤษ ไม่ใช่โครงสร้างภาษาอังกฤษ ไม่ใช่กฎเกณฑ์ของภาษาอังกฤษ และเลือกใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสม ซึ่งข้อบกพร่องเหล่านี้อาจเกิดจากผู้แปลขาดความแม่นยำในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษ ไวยากรณ์อังกฤษ และรู้คำศัพท์น้อย ส่วนการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยนั้น นันทวัน ผลฉาย (2532 : 91-94) อาริรัตน์ คุณดี (2533 : 83-85) และ ขนิษฐา ดวงพิศตรา (2534 : 322-328) มีผลการวิจัยที่สอดคล้องกัน กล่าวคือพบว่าความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทย ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยน จึงทำให้ภาษาไทยที่แปลมาจากภาษาอังกฤษแตกต่างไปจากภาษาไทยทั่วไป เนื่องจากมีอิทธิพลของภาษาอังกฤษเข้ามาแทรกแซง เช่น การใช้ประโยคกรรมบ่อยครั้ง มีแบบโครงสร้างมากกว่าภาษาไทยทั่วไป และเครื่องมือ เจียรณีย์ (2534 : 82-89) พบว่าเรื่องที่แปลมาจากภาษาอังกฤษมีความเป็น

ธรรมชาติของภาษาน้อยกว่าภาษาไทยทั่วไป นอกจากนี้ อารีรัตน์ คุณดี (2533 : 83-85) พบว่าภาษาต้นฉบับมีการใช้ประธานมากกว่าการละประธาน ซึ่งเป็นลักษณะในภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับทิพา เทพอักษรพงศ์ (2537 : 83-102) ที่ว่าภาษาไทยมีการละความไว้ในฐานที่เข้าใจ เครือทิพย์ เจียรณย์ (2534 : 82-89) และอารีรัตน์ คุณดี (2533 : 83-85) มีผลวิจัยสอดคล้องกันว่าภาษาไทยมี repetition มากกว่าการใช้ pronoun และงานวิจัยข้างต้นยังสรุปได้ ความเป็นเพราะภาษาไทยไม่มีขอบเขตประโยคที่แน่นอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีการศึกษาการแปลในลักษณะนี้อีก เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาสำหรับผู้สนใจ และเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนต่อไป โดยศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย กับความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ รวมถึงศึกษาประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลทั้ง 2 ภาษา

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แหล่งข้อมูล
2. การจัดกระทำกับข้อมูล
3. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แหล่งข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นคำตอบข้อสอบวิชา EN 341: Basic Translation ของนิสิตชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2541 วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 32 คน ซึ่งได้รับการตรวจให้คะแนนจากอาจารย์ประจำวิชาเรียบร้อยแล้ว วิชา EN 341 : Basic Translation มุ่งเน้นให้ผู้เรียนศึกษาหลักและกลวิธีขั้นพื้นฐานในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ โดยเน้นความแตกต่างทางโครงสร้างที่เป็นปัญหาทั้งของภาษาไทยและภาษาอังกฤษและฝึกแปลความหมายของคำศัพท์ที่ให้ตรงกับ บริบท โดยเฉพาะศัพท์ที่มีหลายความหมาย ข้อสอบในส่วนที่เป็นการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย จัดให้มีการสอบขึ้นในวันที่ 27 กรกฎาคม 2541 และข้อสอบในส่วนที่เป็นการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ จัดให้มีการสอบขึ้นในวันที่ 25 กันยายน 2541 จำนวนประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตทั้งหมดของชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาอังกฤษรวมทั้งสิ้น 32 คน

2. การจัดกระทำกับข้อมูล

2.1 กระดาษคำตอบข้อสอบวิชา EN 341: Basic Translation แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยประกอบด้วยการแปลประโยค 10 ข้อ 20 คะแนน และการแปลข้อความต่อเนื่อง 15 คะแนน เวลา 1 ชั่วโมง 50 นาที

ตอนที่ 2 แปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษประกอบด้วยการแปลประโยค 10 ข้อ 20 คะแนน และการแปลข้อความต่อเนื่อง 15 คะแนน เวลา 1 ชั่วโมง 50 นาที ข้อมูลเหล่านี้ได้รับการตรวจให้คะแนนจากอาจารย์ประจำวิชาเรียบร้อยแล้ว ข้อมูลเหล่านี้ได้รับการตรวจให้คะแนนอีกครั้งหนึ่งโดยคะแนนเดิมจะถูกลบออกไม่ให้ผู้ตรวจเห็นคะแนนที่อาจารย์ประจำวิชาให้ไว้ ทั้งนี้เพื่อป้องกันความไม่เที่ยงตรงในการให้คะแนน ผู้ตรวจข้อมูลงานวิจัยนี้เป็นอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษามาประมาณ 10 ปี วุฒิปริญญาโทภาษาอังกฤษ การตรวจนั้นใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบคะแนนรวม (holistic score) ตัวอย่างเช่น

มีคนแอบฟังเชอพูดโทรศัพท์เธอ (2 คะแนน)

1. Is there someone tapping your phone? 2 คะแนน
2. Did someone overhear you talking to the telephone? 0 คะแนน

ประโยคแรกแปลได้ความหมายตรงตามที่กำหนดให้และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ จึงได้คะแนนเต็ม 2 คะแนน ส่วนในประโยคที่ 2 แปลไม่ตรงตามความหมายที่กำหนดให้ ใช้คำศัพท์ผิด overhear แปลว่าฟังโดยไม่ได้ตั้งใจ talking to the telephone หมายความว่าพูดกับโทรศัพท์ และใช้ภาษาไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ จึงไม่ได้คะแนน

2.2 นำคะแนนรวมที่ตรวจโดยอาจารย์ประจำวิชาและผู้ตรวจ มาหาค่าความเชื่อมั่น (inter reliability) เพื่อวัดคุณภาพของการตรวจ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป spss/pc⁺

2.3 นำคะแนนที่ได้จากการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษของนิสิตทั้ง 32 คน มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป spss/pc⁺

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ผู้วิจัยวิเคราะห์ตามหัวข้อซึ่งปรับปรุงจากทิตา เทพอักษรพงศ์ (2537 : 50-70) ดังต่อไปนี้

1. ประทานที่ไว้ความหมาย
2. กรรมวาทก
3. วิเศษณานุประโยค
4. คำหลัก+คำขยาย

ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษนั้น ผู้วิจัยวิเคราะห์ตามหัวข้อ ซึ่งปรับปรุงจากทิพา เทพอักษรพงศ์ (2537 : 83-113) ดังต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ของประธานและกริยา
2. กริยาต่อเนื่อง
3. ความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ
4. ประโยคที่มีความหลัก
5. กรรมวาทก
6. วิเศษณานุประโยค
7. กาล

การวิเคราะห์ในระดับประโยคนั้นใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

3.1 คำตอบในส่วนที่แปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ใช้เกณฑ์หน่วยนับเป็นหน่วยความคิด ที่ใช้กริยาหรือคุณศัพท์เป็นศูนย์กลางของการตัดหน่วยความคิด เช่น

เป็นหลายปีก่อนคงยืนมองอย่างเศร้าใจ (1) เห็นเป็นความฉิบหายของบ้านเมืองและสังคม (2) แล้วอารมณ์ก็คงจะหลุดไปอีกหลายวัน (3) แต่ปัจจุบันไม่รู้ทำไม (4) สามารถมองไปได้อย่างเฉยชา (5)

เมื่อนับแล้วจะมีทั้งหมด 5 หน่วยความคิด

3.2 คำตอบในส่วนที่แปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ใช้เกณฑ์การนับ T-unit ซึ่งการวิเคราะห์โดยใช้ T-unit นี้ นับว่าเป็นเกณฑ์ที่เชื่อถือได้และได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน เพื่อวัดพัฒนาการในการสร้างประโยคของ

ผู้เรียน T-unit เป็นหน่วยนับเพื่อแบ่งความต่อเนื่องของข้อความ หรืออาจกล่าวได้ว่า T-unit คือประโยคทุกประเภทยกเว้นประโยคที่เชื่อมด้วยคำสันธาน and, but, so, or (Polio. 1997 : 101-143) เช่น

I went home late last night. นับเป็น 1 T-unit

I went home, **but** my friend stayed at a hotel. นับเป็น 2 T-unit เพราะประโยคที่มีประโยคย่อยที่เชื่อมด้วยคำสันธาน and, but, so หรือ or ถือเป็น 2 T-unit

งานวิจัยส่วนมากที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์การใช้ T-unit เป็นหน่วยนับแทนที่จะใช้ประโยค เนื่องจาก

1. T-unit เป็นหน่วยนับที่สะท้อนให้เห็นถึงวุฒิภาวะของผู้เขียนได้ดีกว่า เช่น ประโยคที่เชื่อมด้วยสันธาน and, but, so ต่อไปนี้ สะท้อนให้เห็นว่าผู้เขียนไม่มีวุฒิภาวะในการเขียนมาก (Gaies. 1980 : 53 ; อ้างอิงมาจาก Hunt.n.d.)

I ate rice, but my brother ate noodles, and my sister ate noodles.

เมื่อนับประโยคจะเห็นว่าประกอบด้วยคำ 13 คำ ซึ่งนับว่ายาวมากอาจทำให้เข้าใจว่าผู้เขียนเขียนประโยคได้ยาว แต่นับเป็น T-unit จะได้ดังนี้

I ate rice, (1 T-unit, 3 คำ)/but my brother ate noodles, (1 T-unit, 5 คำ)/and my sister ate noodles. (1 T-unit, 5 คำ)

จะเห็นได้ว่าผู้เขียนสามารถเขียนได้ประมาณ 3-5 คำ ต่อ 1 T-unit เท่านั้น ซึ่งสะท้อนวุฒิภาวะของผู้เขียนได้ดีกว่า

2. T-unit เป็นประโยชน์ในการแบ่งหน่วยนับของข้อความต่อเนื่องที่เขียนโดยผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งมักจะเขียนไม่เป็นประโยค เนื่องจากบ่อยครั้งที่ผู้เรียนเขียนประโยคยาว ๆ ที่ควรจะจบประโยคได้ แต่ยังคงเขียนต่อไปเรื่อย ๆ โดยใช้เครื่องหมายจุลภาคบ้างหรือใช้คำเชื่อม and, but, so บ้าง (run-on sentence) ดังตัวอย่างการนับช่วงของ T-unit ต่อไปนี้ (Bardovi-Halig. 1991 : 390-391 ; อ้างอิงมาจาก Hunt.n.d.)

I like the movie we saw about Moby Dick, the white whale (1) the captain said if you can kill the white whale, Moby Dick, I will give this gold to the one who can do it (2) and it is worth sixteen dollars (3) they tried and tried (4) but while they were trying they killed a whale and used the oil for the lamps (5) they almost caught the white whale (6).

เมื่อนับแล้วประโยคนี้มี 6 T-unit การใช้เกณฑ์การนับ T-unit ทำให้สะดวกต่อการนับ และมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนในการคำนวณหาข้อบกพร่องในการเขียน เหมาะสำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

สำหรับการวิเคราะห์ในส่วนที่แปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษนั้น จะนับจำนวน T-unit ทั้งหมด และนับจำนวนข้อบกพร่องในแต่ละ T-unit แสดงผลเป็นค่าร้อยละดังวิธีต่อไปนี้

1. ระดับประโยค

$$\text{ค่าร้อยละของข้อบกพร่อง} = \frac{\text{จำนวนข้อบกพร่องทั้งหมดในระดับประโยค} \times 100}{\text{จำนวน T-unit ทั้งหมดหรือหน่วยความคิดทั้งหมดของลักษณะประโยคนั้นๆ}}$$

2. ระดับคำ

$$\text{ค่าร้อยละของข้อบกพร่อง} = \frac{\text{จำนวนข้อบกพร่องทั้งหมดในระดับคำ} \times 100}{\text{จำนวนคำประเภทเดียวกับข้อบกพร่อง}}$$

การวิเคราะห์ในระดับคำนั้นใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณา คือ การแปลคำศัพท์ผิด การใช้คำศัพท์ที่ไม่เหมาะสม และอื่นๆ

3.1 นำกระดาษเขียนตอบทั้งหมดมาวิเคราะห์หาประเภท และความถี่ของข้อบกพร่อง โดยบันทึกลงในตารางบันทึกข้อมูล

3.2 สรุปผลและอภิปรายผล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจสอบที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ระหว่างอาจารย์ประจำวิชากับผู้ตรวจ
2. ศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย กับความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2541 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. วิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ต่อ 1 หน่วยความคิด
4. วิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ต่อ 1 T-unit

การนำเสนอผลการวิเคราะห์

1. ผลของการหาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจสอบที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ ระหว่างอาจารย์ประจำวิชากับผู้ตรวจเพื่องานวิจัย ปรากฏว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ .8238 และ .8315

ตาราง 1 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของอาจารย์ประจำวิชากับผู้ตรวจเพื่องานวิจัย

คะแนน	N	$\bar{X}$	SD	r
ET1	32	23.0938	3.7619	.8238
ET2	32	21.8125	2.3478	
TE1	32	22.7813	3.9898	.8315
TE2	32	20.2188	4.4194	

ET1 = คะแนนการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจากอาจารย์ประจำวิชา

ET2 = คะแนนการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจากผู้ตรวจเพื่องานวิจัย

TE1 = คะแนนการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษจากอาจารย์ประจำวิชา

TE2 = คะแนนการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษจากผู้ตรวจเพื่องานวิจัย

จากตาราง 1 จะเห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันเท่ากับ .8238 และ .8315 แสดงว่าการตรวจของอาจารย์ประจำวิชาและผู้ตรวจ มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งนับว่าการตรวจครั้งนี้มีค่าความเชื่อมั่นที่เชื่อถือได้

2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย กับความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2541 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน .6160

ตาราง 2 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ของการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

คะแนน	N	$\bar{X}$	SD	r
ET	32	44.9063	5.8495	.6160**
TE	32	43.0000	8.0482	

**P < .01

ET = คะแนนการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

TE = คะแนนการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า คะแนนการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และคะแนนการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือนิสิตที่มีความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยสูง ก็จะมีความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษสูงด้วย ในทางตรงข้ามนิสิตที่มีความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยต่ำ ก็จะมีความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษต่ำเช่นเดียวกัน

3. ผลการวิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ต่อ 1 หน่วยความคิด ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 แสดงประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

ลำดับ ที่	ประเภทของข้อบกพร่อง ในการแปล ภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย	จำนวนหน่วยความคิด/ คำทั้งหมด	จำนวน ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
1.	ประธานที่ไร้ความหมาย	120	11	9.16
2.	กรรมวาก	64	-	-
3.	วิเศษณูประโยค	256	26	10.15
4.	คำหลัก + คำขยาย	320	15	4.68
5.	แปลศัพท์ และสำนวนผิด	6,892	208	3.01
6.	ไม่แปล	6,892	16	0.23

จากตาราง 3 ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ในระดับประโยคมี 4 ประเภท และในระดับคำมี 2 ประเภทคือ

1. การแปลประโยคที่มีประธานที่ไร้ความหมายมีปรากฏ 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 9.16 จากประโยคที่มีประธานที่ไร้ความหมายทั้งหมด 120 แห่ง
2. การแปลประโยคกรรมวาก ไม่ปรากฏข้อบกพร่อง อาจเป็นเพราะโครงสร้างนี้ในข้อสอบมีน้อย
3. การแปลวิเศษณูประโยค มีข้อบกพร่องปรากฏ 26 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10.15 จากวิเศษณูประโยคทั้งหมด 256 แห่ง
4. การแปลคำหลัก + คำขยาย มีปรากฏ 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 4.68 จากประโยคที่มีคำหลัก + คำขยายทั้งหมด 320 แห่ง

สรุปข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยที่ปรากฏมากที่สุดได้แก่การแปลวิเศษณูประโยค คิดเป็นร้อยละ 10.15 รองลงมาได้แก่การแปลประธานที่ไร้ความหมาย คิดเป็นร้อยละ 9.16 ส่วนการแปลกรรมวากไม่ปรากฏข้อบกพร่อง อาจเป็นเพราะโครงสร้างนี้ปรากฏในข้อสอบน้อย

ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในระดับคำ

1. การแปลคำศัพท์และสำนวนผิด มีปรากฏ 208 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.01 จากคำศัพท์ทั้งหมด 6,892 คำ
2. การไม่แปล มีปรากฏ 16 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.23 จากคำศัพท์ทั้งหมด 6,892 คำ

สรุปข้อบกพร่องในระดับคำที่พบมากที่สุดได้แก่ การแปลศัพท์และสำนวนผิด คิดเป็นร้อยละ 3.01 น้อยที่สุดคือการไม่แปล คิดเป็นร้อยละ 0.23

4. ผลการวิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ต่อ 1 T-unit และต่อคำ ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 แสดงประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

ลำดับ ที่	ประเภทของข้อบกพร่อง ในการแปล ภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ	จำนวน T-unit/ คำทั้งหมด	จำนวน ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
1.	ความสัมพันธ์ของประธาน และกริยา	689	30	4.29
2.	กริยาต่อเนื่อง	480	46	9.58
3.	ความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ	160	15	9.37
4.	ประโยคที่มีความหลัก	64	14	21.87
5.	กรรมวาจก	62	12	19.35
6.	วิเศษณานุประโยค	111	11	9.90
7.	กาล	698	27	3.86
8.	การสะกดคำผิด	7,707	13	0.16

ตาราง 4 (ต่อ) แสดงประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

ลำดับ ที่	ประเภทของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ	จำนวน T-unit/ คำทั้งหมด	จำนวนข้อบกพร่อง	ร้อยละ
9.	การเลือกใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสม	7,707	121	1.57
10.	การใช้คำบุพบทผิด	384	24	6.25
11.	การใช้ article ผิด	704	47	6.67

จากตาราง 4 ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ มีปรากฏในระดับประโยค 7 ประเภท และในระดับคำ 4 ประเภทดังนี้

1. การแปลในเรื่องของความสัมพันธ์ของประธานและกริยา มีปรากฏ 30 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 4.29 จากจำนวนทั้งหมด 698 แห่ง
2. การแปลประโยคที่มีกริยาต่อเนื่อง มีปรากฏ 46 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 9.58 จากจำนวนทั้งสิ้น 480 แห่ง
3. การแปลประโยคที่มีความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ มีปรากฏ 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 9.37 จากจำนวนทั้งสิ้น 160 แห่ง
4. การแปลประโยคที่มีความหลัก มีปรากฏ 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 21.87 จากจำนวนทั้งสิ้น 64 แห่ง คิดเป็นจำนวนที่พบมากที่สุดในระดับประโยค
5. การแปลกรรมวาจก มีปรากฏ 12 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 19.35 จากจำนวนทั้งสิ้น 62 แห่ง
6. การแปลวิเศษณานุประโยค มีปรากฏ 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 9.90 จากจำนวนทั้งสิ้น 111 แห่ง
7. การแปลกาล มีปรากฏ 27 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.86 จากจำนวนทั้งสิ้น 698 แห่ง

สรุปข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษที่ปรากฏมาก ที่สุดได้แก่ การแปลประโยคที่มีความหลัก คิดเป็นร้อยละ 21.87 รองลงมาได้แก่ การแปลประโยคกรรมวาจก คิดเป็นร้อยละ 19.35 และน้อยที่สุดได้แก่ การแปลกาล คิดเป็นร้อยละ 3.87

ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในระดับคำ

1. การสะกดคำผิด มีปรากฏ 13 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.16 จากจำนวนคำทั้งหมด 7,707 คำ
2. การเลือกใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสม มีปรากฏ 121 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.57 จากจำนวนคำทั้งหมด 7,707 คำ
3. การใช้คำบุพบทผิด มีปรากฏ 24 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 6.25 จากจำนวน 384 คำ
4. การใช้ article ผิด มีปรากฏ 47 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 6.67 จากจำนวนทั้งหมด 704 คำ

สรุปข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษในระดับคำที่ปรากฏมากที่สุดได้แก่ การใช้ article คิดเป็นร้อยละ 6.67 รองลงมาได้แก่การใช้คำบุพบท คิดเป็นร้อยละ 6.25 และน้อยที่สุดได้แก่การสะกดคำ คิดเป็นร้อยละ 0.16

สำหรับรายละเอียดของการวิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย โดยแบ่งเป็นประเภทนั้น ได้แสดงไว้ในตาราง 5 – 9 และรายละเอียดของการวิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ได้แสดงไว้ในตาราง 10 – 20 ตามลำดับดังนี้

ข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

ตาราง 5 แสดงข้อบกพร่องในการแปลประโยคที่มีประธานที่ไร้ความหมาย(dummy subject)

ข้อบกพร่องในการแปลประโยค ที่มีประธานที่ไร้ความหมาย	จำนวนหน่วยความคิด ทั้งหมดที่มีประธานที่ ไร้ ความหมาย	จำนวน ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
<u>It*</u> is still too early to assess how the situation in Japan, following Premier Hashimoto's resignation, will affect Thailand's economy, Finance Minister Tarin Nimmanahaeminda said yesterday. นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ กล่าวเมื่อวานนี้ว่า <u>มัน*</u> ยังเร็วเกินไปที่จะประเมินสถานการณ์ในญี่ปุ่นว่าเป็นอย่างไร หลังจากการลาออกของนายกรัฐมนตรี ฮาชิโมโได้ จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย <u>ควรแปลว่า :</u> นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศกล่าวเมื่อวานนี้ว่า* ยังคงเร็วเกินไปที่จะประเมินสถานการณ์ในญี่ปุ่นว่า จะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างไรภายหลังจากการลาออกของนายกรัฐมนตรี ฮาชิโมโได้	120	11	9.16

จากตาราง 5 พบข้อบกพร่องในการแปลประโยคที่มีประธานที่ไร้ความหมายทั้งหมด 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 9.16 จากจำนวนทั้งสิ้น 120 แห่ง

จากประโยคตัวอย่าง It* ถือเป็นประธานที่ไร้ความหมาย ซึ่งไม่จำเป็นต้องแปล
ดังนั้นเพื่อจะทำให้การแปลประโยคนี้นี้สะดวกขึ้นควรตัดคำว่า มัน* ออก

ข้อบกพร่องในการแปลประโยคกรรมวาจก จากทั้งหมด 64 แห่ง ไม่พบข้อบกพร่องในด้านนี้ ที่ใกล้เคียงคือ

His name *has been blackened by the lies spread by those who dislike him.

*ด้วยความที่เป็นคนที่ชอบโกหก ชื่อของเขาจึงถูกลบ โดยคนที่ไม่ชอบเขา

คำแปลที่ถูกต้อง :

เรื่องโกหกจากกลุ่มคนที่ไม่ชอบเขา ได้แพร่กระจายออกไป ทำให้ชื่อเสียงของเขา
ถูกทำลาย

เนื่องจากลักษณะประโยคกรรมวาจกที่ปรากฏในข้อสอบนั้นมีน้อย และผู้แปลส่วนใหญ่แปลผิด เพราะแปลศัพท์คำว่า blackened ผิด จึงจัดว่าเป็นข้อบกพร่องในเรื่องของการแปลศัพท์ผิด ดังนั้นจึงไม่ปรากฏข้อบกพร่องในเรื่องของโครงสร้างแบบกรรมวาจก

ตาราง 6 แสดงข้อบกพร่องที่เกิดจากการแปลวิเศษณานุประโยค

ข้อบกพร่องในการแปลวิเศษณานุประโยค	จำนวนหน่วยความ คิดทั้งหมดของ วิเศษณานุประโยค	จำนวน ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
— So we see that technology, <u>*which has given us so much wealth and created such vast opportunities</u>, has at the same time made our society more and more impersonal. ดังนั้นเราจึงเห็นได้ว่าเทคโนโลยีนั้น ในเวลาเดียวกันมันทำให้สังคมของเราไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง หรือไม่มีรูปร่างตัวตนมากขึ้น มากขึ้นเรื่อย ๆ <u>*ซึ่งมันก็ทำให้เรานั้นรวยมากขึ้น และสร้างสรรค์แต่ละโอกาสมากมายก็ตาม</u> <u>คำแปลที่ถูกต้อง :</u> เราจะเห็นว่าเทคโนโลยี <u>*ซึ่งได้ให้ความมั่งคั่ง และสร้างโอกาสให้เราย่างมากมายนั้น</u> ในขณะเดียวกัน ก็ได้ทำให้สังคมของเราไม่มีความเป็นมนุษย์มากขึ้นทุกที	256	26	10.15

จากตาราง 6 พบข้อบกพร่องที่เกิดจากการแปลวิเศษณานุประโยค 26 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10.15 จากทั้งหมด 256 แห่ง

การแปลลักษณะเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่าผู้แปลไม่เข้าใจไวยากรณ์อังกฤษ ในเรื่องการใช้ relative clause ดีพอ จึงไม่รู้ว่ส่วนของประโยคที่อยู่ในระหว่างเครื่องหมายจุลภาค

คือข้อมูลเพิ่มเติมของคำว่า **technology** ซึ่งควรแปลขยายความ หลังคำว่า **technology** ทันที ตัวอย่างอื่น ๆ เช่น

The tourism industry, on which the country is counting heavily to bring in foreign exchange, is facing a big challenge with the sharp drop in arrivals from crisis-hit Asian markets.

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในช่วงที่ประเทศกำลังประสบกับการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่หนัก เป็นการเผชิญหน้า กับการท้าทายที่ยิ่งใหญ่ ด้วยหยดน้ำที่แหลมคม ในการเข้ามาจากการเข้าตีของวิกฤติการณ์การตลาดของอาเซียน

จะเห็นได้ว่าผู้แปลไม่ทราบว่า กริยาที่สัมพันธ์กับประธาน The tourism industry คือ is facing a big challenge และยังแปลแบบตรงตัว โดยแปล the sharp drop ว่าหยดน้ำที่แหลมคม และแปล crisis-hit ว่าการเข้าตีของวิกฤติการณ์ ในประโยคนี้ ผู้แปลส่วนใหญ่ แปลคำว่า **counting** ว่า คำนวณ เช่น

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศซึ่งกำลังคำนวณอย่างหนัก เพื่อจะนำมาซึ่งการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ กำลังเผชิญหน้ากับความท้าทายอันยิ่งใหญ่ กับการลดลงอย่างรวดเร็วของนักท่องเที่ยว เนื่องจากวิกฤติการณ์การตลาดของเอเชีย

ข้อบกพร่องเหล่านี้มีสาเหตุมาจากผู้แปลไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ และอาจจะลืมไปว่าคำศัพท์หนึ่งคำนั้นแปลได้หลายความหมาย เช่น ผู้แปลมักจะกำหนดไว้ในใจว่า **count** แปลว่า นับ, คำนวณ พอเห็นคำศัพท์นี้ก็แปลทันที

ดังนั้นคำแปลประโยคข้างต้น ควรแปลว่า : อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวซึ่งกำลังเป็นที่หวังอย่างมากว่าจะนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศตนเองนั้น กำลังเผชิญกับความท้าทายอันยิ่งใหญ่กับอัตราการลดลงอย่างมากของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเนื่องจากวิกฤติการณ์ในตลาดเอเชีย

ตาราง 7 แสดงข้อบกพร่องในการแปล คำหลัก + คำขยาย (modifier + head noun)

ข้อบกพร่องในการแปลคำหลัก + คำขยาย	จำนวนหน่วยความคิด ทั้งหมดของประโยคที่มี คำหลัก+คำขยาย	จำนวน ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
— The sales rate of many well known car-manufacturing companies has drastically dropped in spite of <u>*their previous recorded growth.</u> อัตราการขายของบริษัทผลิตรถยนต์ที่มีชื่อเสียงหลายแห่งลดลงอย่างน่ากลัว ทั้ง ๆ ที่ <u>*มีการบันทึกการขายตัวเพิ่มขึ้นมาก่อนหน้านี้ของพวกเขา</u> <u>คำแปลที่ถูกต้อง :</u> อัตราการขายของบริษัทผลิตรถยนต์ที่มีชื่อเสียงหลายแห่ง ได้ลดลงอย่างมาก ทั้ง ๆ ที่ <u>*ก่อนหน้านี้มีอัตราการขายที่สูง</u> เป็นประวัติการณ์	320	15	4.68

จากตาราง 7 พบข้อบกพร่องในการแปลคำหลัก + คำขยาย (modifier + head noun) ทั้งหมด 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 4.68 จากทั้งหมด 320 แห่ง

การแปลลักษณะเช่นนี้ เป็นไปได้ว่าผู้แปลสับสนเรื่อง การใช้คำหลัก + คำขยายในประโยค จึงแปลคำว่า their ไว้ท้ายประโยค

ตาราง 8 แสดงข้อบกพร่องในการแปลคำศัพท์และสำนวนผิด

ข้อบกพร่องในการแปลคำศัพท์และสำนวน	จำนวนคำทั้งหมด	จำนวนข้อบกพร่อง	ร้อยละ
— We asked John to come at nine and Jim at ten but to our surprise neither *turned up. พวกเราขอให้จอห์นมาเวลา 9 โมง และให้จิมมาเวลา 10 โมง แต่น่าประหลาดใจที่เขาสองยังมาไม่ถึง* <u>คำแปลที่ถูกต้อง :</u> เราขอให้จอห์นมาเวลา 9 โมง และจิมมาเวลา 10 โมง แต่เราก็คงประหลาดใจที่เขาทั้งสองไม่มาเลย	6,892	198	2.87

จากตาราง 8 พบข้อบกพร่องในการแปลศัพท์ และสำนวน 198 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 2.87 จากจำนวนคำทั้งหมด 6,892 คำ

การแปลเช่นนี้แสดงว่าผู้แปลไม่มีความหมายของสำนวน **turned up** ว่าหมายถึง to arrive ตัวอย่างอื่น ๆ เช่น

If you don't want **to be fired, put more effort** on your work.

มีผู้แปลว่า

ถ้าคุณไม่ต้องการถูกเผา คุณต้องใส่ความพยายาม*กับงานของคุณ

ลักษณะเช่นนี้เป็นการแปลตรงตัว ตามตัวอักษรที่เห็น เนื่องจากผู้แปลไม่รู้ว่า to be fired แปลว่า ถูกไล่ออก และ put more effort แปลว่า พยายามให้มากขึ้น ซึ่งเมื่อแปลให้ถูกต้องทั้ง

ประโยคควรจะเป็น :

ถ้าคุณไม่อยากจะถูกไล่ออก คุณต้องพยายามตั้งใจทำงานให้มากกว่านี้*

ตาราง 9 แสดงข้อบกพร่องในการแปลโดยการไม่แปล

ข้อบกพร่องในการแปลโดยไม่แปล	จำนวนคำ ทั้งหมด	จำนวนครั้ง ที่เกิด	ร้อยละ
In the <u>run-up</u> to the coming high season starting in October, เดือนตุลาคมเป็นช่วงที่นักท่องเที่ยวจะเข้ามา กันมาก <u>คำแปลที่ถูกต้อง</u> : เมื่อใกล้ถึงฤดูกาลท่องเที่ยวที่จะเริ่มในเดือน ตุลาคม	6,892	15	0.22

จากตาราง 9 พบข้อบกพร่อง โดยไม่แปล 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.22 จาก
จำนวนคำทั้งหมด 6,892 คำ

จากตัวอย่างประโยค ผู้แปลไม่แปลคำว่า **run-up** ซึ่งมีความหมายว่า **the period
of time before a certain event** หรือตัวอย่างประโยค เช่น

Figures for The first quarter of this year were less than amazing,

มีผู้แปลว่า

ตัวเลขในช่วงแรกของปีน้อยกว่าจะเกิดความอัศจรรย์ได้

จะเห็นว่าผู้แปลข้ามคำว่า **quarter** ไป อาจจะเป็นเพราะว่าไม่ทราบว่าจะแปลว่า
อย่างไร จึงไม่แปลเลย ซึ่งคำว่า **the first quarter** อาจจะเป็น 3 เดือนแรก หรือ
ไตรมาสแรก ก็ได้ ดังนั้น

ประโยคที่ถูกต้องจึงควรเป็น :

ตัวเลขช่วงไตรมาสแรกของปีนี้ไม่ค่อยมหัศจรรย์เท่าไรนัก

ข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

ตาราง 10 แสดงข้อบกพร่องในการแปลในเรื่องของความสัมพันธ์ของประธานและกริยา

ข้อบกพร่องในการแปลความสัมพันธ์ของประธานและกริยา	จำนวน T-unit ทั้งหมด	จำนวน ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
— เธอหยุดพูดกับสามีเธอ เพื่อจะไปทำกับข้าว <u>She stop</u> talking to her husband to cook. <u>คำแปลที่ถูกต้อง :</u> <u>She stopped</u> talking to her husband to cook.	698	30	4.29

จากตาราง 10 พบข้อบกพร่องในการแปลเรื่องความสัมพันธ์ของประธานและกริยา จำนวน 30 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 4.29 จากทั้งหมด 698 แห่ง

จากประโยคตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ประธานกับกริยาไม่สัมพันธ์กัน เนื่องจากประธาน She เป็นบุรุษที่ 3 ดังนั้นกริยาที่ตามมา ต้องเติม s แต่ในกรณีนี้ stop ควรจะเติม ped เพื่อแสดงกาล เพราะหน้าที่ของกริยานอกจากจะใช้บอกความสัมพันธ์กับประธาน แล้วยังใช้แสดงกาลด้วย หรือตัวอย่างประโยคเช่น

โรงงานต้องปลดคนงานเพื่อลดค่าใช้จ่าย

มีผู้แปลว่า

The factory have to fire the workers to reduce some expense.

ประธานคือ The factory เป็นเอกพจน์บุรุษที่ 3 ดังนั้นกริยาจึงต้องเป็น has to เพื่อให้สัมพันธ์กับประธาน และคำว่า factory เป็นสิ่งของจึงทำกริยาไม่ได้ ควรแปลเป็น the factory manager

ประโยคที่ถูกต้องจึงควรเป็น :

The factory manager has to lay off the employees to reduce the expenses.

ข้อบกพร่องประเภทนี้เกิดขึ้นได้ อาจเป็นเพราะว่าผู้แปลไม่คุ้นเคยกับประธานและกริยาที่ต้องแสดงความสัมพันธ์กัน เพราะในภาษาไทยไม่มีลักษณะดังกล่าว

ตาราง 11 แสดงข้อบกพร่องในการแปลประโยคที่มีกริยาต่อเนื่อง

ข้อบกพร่องในการแปลประโยคที่มี กริยาต่อเนื่อง	จำนวน T-unit ของกริยาต่อเนื่อง	จำนวน ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
— เขาอคภูมิใจในตัวเธอไม่ได้ He can't help <u>to be</u> proud of her. <u>คำแปลที่ถูกต้อง</u> : He can't help <u>being</u> proud of her.	480	46	9.58

จากตาราง 11 ข้อบกพร่องในการแปลประโยคที่มีกริยาต่อเนื่อง มีปรากฏ 46 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 9.58 จากจำนวนทั้งหมด 480 แห่ง

จากประโยคตัวอย่าง ผู้แปลอาจขาดความแม่นยำในเรื่องของหลักไวยากรณ์ จึงไม่ทราบว่ can't help ต้องตามด้วย verb + ing หรือประโยคตัวอย่างเช่น

แม้จะห้ามไม่ให้ลูกไปงานเลี้ยงได้อย่างไรละ

มีผู้แปลว่า

I have no way to forbid you go to the party.

ซึ่งตามหลักการใช้กริยาต่อเนื่อง กริยาที่ตามหลัง forbid ต้องเป็น infinitive

ที่ถูกต้องจึงควรเป็น :

How can I forbid you to go to the party?

ตาราง 12 แสดงข้อบกพร่องในการแปลประโยคที่มีความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ

ข้อบกพร่องในการแปลประโยคที่มี ความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ	จำนวน T-unit ของความที่ละไว้ ในฐานที่เข้าใจ	จำนวน ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
— สงสัยว่ายุพาอยู่หรือเปล่า เพราะประตูได้ กุญแจ <u>Does Yupa stay here? I guess</u>, because the door is locked. <u>ถ้าแปลที่ถูกต้อง :</u> — <u>I wondered if Yupa was here</u> because the door was locked.	160	15	9.37

จากตาราง 12 ข้อบกพร่องในการแปลประโยคที่มีความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ มี
ปรากฏ 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 9.37 จากจำนวนทั้งหมด 160 แห่ง

จากตัวอย่างประโยคจะเห็นว่าในประโยคภาษาไทยไม่มีประธาน ขึ้นต้นด้วยกริยา
“สงสัย” ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้ เมื่อจะแปลจึงต้องหาประธานใส่เข้าไปในประโยคคือ “I”

ตาราง 13 แสดงข้อบกพร่องในการแปลประโยคที่มีความหลัก

ข้อบกพร่องในการแปลประโยคที่มีความหลัก	จำนวน T-unit ของประโยคที่มี ความหลัก	จำนวน ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
— <u>หนังสือเล่มนั้นนะหรือ</u> ฉันคืนห้องสมุดไป แล้ว ตั้งแต่วันจันทร์ที่แล้ว <u>Is it a book?</u> I returned it to the library since last Monday. <u>คำแปลที่ถูกต้อง :</u> <u>Are you talking about that book?</u> I have returned it to the library since last Monday.	64	14	21.87

จากตาราง 13 ข้อบกพร่องในการแปลประโยคที่มีความหลัก มีปรากฏ 14 แห่ง
คิดเป็นร้อยละ 21.87 จากจำนวนทั้งหมด 64 แห่ง

จากประโยคตัวอย่าง ในการแปลประโยคที่มีความหลัก หนังสือเล่มนั้นนะหรือ
ควรแปลความหลักก่อน ซึ่งแปลได้ 2 แบบคือ แบบ informal จะได้ว่า Are you talking
about that book? หรือแบบ formal writing จะได้ว่า Regarding that book, หรือ With
regard to that book, จากนั้นจึงแปลความนำเสนอ จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าผู้แปล แปล
หนังสือเล่มนั้นนะหรือ ผิดความหมาย โดยแปลว่า Is it a book? ซึ่งแปลว่า มันเป็นหนังสือ
หรือเปล่า

ตาราง 14 แสดงข้อบกพร่องในการแปลกรรมวาจก

ข้อบกพร่องในการแปลกรรมวาจก	จำนวน T-unit ของประโยค กรรมวาจก	จำนวน ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
— เชื่อกันว่ามาตรการเศรษฐกิจที่คุณธานินทร์ เสนอมจะทำให้เศรษฐกิจของชาติดีขึ้นในไม่ ช้า <u>It is belief</u> that the economics measure of Thanin will make recovery economy as soon. <u>ควรแปลว่า :</u> <u>It is believed</u> that the economic measure which is offered by Mr.Thanin will improve the country's economic soon.	62	12	19.35

จากตาราง 14 ข้อบกพร่องในการแปลกรรมวาจก มีปรากฏจำนวน 12 แห่ง คิด
เป็นร้อยละ 19.35 จากจำนวนทั้งหมด 62 แห่ง

จากประโยคตัวอย่าง การแปลข้อความที่ว่า เชื่อกันว่า ควรแปลในโครงสร้างของ
ประโยค passive voice ซึ่งตามหลักไวยากรณ์คือ V. to be + past participle ผู้แปลใช้ belief
ที่เป็น คำนาม ดังนั้นจึงต้องเปลี่ยนให้เป็น past participle คือ believed ตัวอย่างอื่นๆ เช่น

It believed that the economy measure which is offered by Mr.Thanin will
improve The country's economic soon.

จะเห็นว่าข้อบกพร่องคือ ไม่มี V. to be หลังประธาน “It”

Sa was lucky to get work in the weaving factory which located out of the city.

ประโยคนี้ไม่มี V. to be เช่นกัน ที่ถูกต้องควรเป็น which was located.

ตาราง 15 แสดงข้อบกพร่องในการแปลวิเศษณานุประโยค

ข้อบกพร่องในการแปลวิเศษณานุประโยค	จำนวน T-unit ของวิเศษณานุ ประโยค	จำนวน ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
— साโชคดีได้งานทำในโรงงานทอผ้าที่ตั้งอยู่นอกเมือง Sa was lucky, he was employed in a weaving factory <u>where</u> is outside the country. <u>คำแปลที่ถูกต้อง</u> : Sa was lucky to be accepted in a textile factory <u>which</u> was located out of town.	111	11	9.90

จากตาราง 15 ข้อบกพร่องในการแปลวิเศษณานุประโยค มีปรากฏจำนวน 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 9.90 จากจำนวนทั้งหมด 111

จากประโยคตัวอย่างผู้แปลใช้ relative pronoun where เพื่อขยายความ weaving factory ซึ่งตามหลักไวยากรณ์ควรใช้คำว่า which หรือ that

ตาราง 16 แสดงข้อบกพร่องในการแปลกาล

ข้อบกพร่องในการแปลกาล	จำนวน T-unit ทั้งหมด	จำนวน ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
— หนังสือเล่มนั้นนะหรือ ถิ่นคืนห้องสมุดไป แล้วตั้งแต่วันจันทร์ที่แล้ว Are you talking about that book? I returned it to the library since last Monday. <u>คำแปลที่ถูกต้อง :</u> Are you talking about that book? I have returned it to the library since last Monday.	698	27	3.86

จากตาราง 16 ข้อบกพร่องในการแปลกาล มีปรากฏจำนวน 27 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.86 จากจำนวนทั้งหมด 698 T-unit

จากประโยคตัวอย่าง tense ที่ควรใช้ควรเป็น present perfect เพราะมีคำว่า since อยู่ในประโยค หรือตัวอย่างประโยคเช่น

ศาสตราจารย์กลับบ้านที่อีสาน โดยเชื่อว่าเขาจะมีชีวิตรอดได้ ท่ามกลางภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ

มีผู้แปลว่า

Sa **decided** to return home because he **believes** he **can** survive among the economic crisis.

จะเห็นว่า decided เป็น past tense ฉะนั้นกริยาตัวอื่นในประโยคก็ต้องเป็น past tense ด้วย เพื่อแสดงความสม่ำเสมอของกาล ดังนั้น

ประโยคที่ถูกจึงควรเป็น :

Sa **decided** to return home in the northeast because he **believed** he **could** survive here in the economic crisis.

ตาราง 17 แสดงข้อบกพร่องในการสะกดคำ

ข้อบกพร่องในการสะกดคำ	จำนวนคำทั้งหมด	จำนวน ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
— เขาอดภูมิใจในตัวเธอไม่ได้ He can't help to be pround of her. <u>คำแปลที่ถูกต้อง :</u> He can't help being proud of her.	7,707	13	0.16

จากตาราง 17 พบข้อบกพร่องในการสะกดคำจำนวน 13 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.16 จากจำนวนคำทั้งหมด 7,707 คำ

ตัวอย่างอื่นๆ ในการสะกดคำ ได้แก่

government	สะกดเป็น	goverment
always	สะกดเป็น	alway
tap	สะกดเป็น	trap
thought	สะกดเป็น	though

ตาราง 18 แสดงข้อบกพร่องในการเลือกใช้คำศัพท์

ข้อบกพร่องในการเลือกใช้คำศัพท์	จำนวนคำทั้งหมด	จำนวน ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
— อย่าเดินตากฝนนะ <u>เดี๋ยวจะเป็นหวัดเอา</u> Don't walk while it is raining because you would have a fever. <u>คำศัพท์ที่เหมาะสม :</u> Don't walk in the rain or else, you will have a cold.	7,707	121	1.57

จากตาราง 18 พบข้อบกพร่องในการเลือกใช้คำศัพท์ จำนวน 121 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.57 จากจำนวนคำทั้งหมด 7,707 คำ

จากประโยคตัวอย่าง ผู้แปลเลือกใช้คำศัพท์ fever แปลคำว่า เป็นหวัด ซึ่งที่ถูกต้องควรเลือกใช้คำ a cold หรือตัวอย่างประโยคเช่น

เธอหยุดพูดกับสามีเธอ เพื่อจะไปทำกับข้าว

มีผู้แปลว่า

She **gave up** speaking to her husband for cooking.

ผู้แปลเลือกใช้คำว่า gave up แทนความหมายว่า หยุด ซึ่ง gave up ควรใช้ในความหมายว่า เลิก เช่น เลิกสูบบุหรี่ I gave up smoking คำศัพท์ที่ให้ความหมายตรงกับคำว่า หยุด ในกรณีนี้ควรจะเป็นคำว่า stopped ดังนั้น

ประโยคที่ถูกต้องควรจะเป็น :

She **stopped** speaking to the husband to cook.

แม่จะห้ามไม่ให้ลูกไปงานเลี้ยงได้อย่างไรละ

How do I **refuse your permission** to go to the party?

ประโยคเช่นนี้ถ้าผู้แปลรู้จักเลือกใช้คำศัพท์เป็น ก็จะสามารถแปลได้ความหมายตรงกว่านี้คือ

How can I **prevent** you from going to the party?

ตาราง 19 แสดงข้อบกพร่องในการใช้คำบุพบท

ข้อบกพร่องในการใช้คำบุพบท	จำนวนคำบุพบททั้งหมด	จำนวนข้อบกพร่อง	ร้อยละ
— เขาอคฤมิใจในตัวเธอไม่ได้ He feels proud in her. <u>บุพบทที่ถูกต้อง</u> : He can't help being proud of her.	384	24	6.25

จากตาราง 19 ข้อบกพร่องในการใช้บุพบท มีปรากฏจำนวน 24 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 6.25 จากจำนวนคำทั้งหมด 384 คำ

จากตัวอย่างตามหลักไวยากรณ์ การใช้คำบุพบทที่ตามหลัง **proud** ต้องเป็น **of** เสมอ หรือประโยคตัวอย่างเช่น

สาตัดสินใจกลับบ้านที่อีสาน

มีผู้แปลว่า :

Sa made up his mind to return home **at** the northeast.

อาจจะเป็นเพราะว่าผู้แปลเห็นคำว่า **ที่** ในประโยค ก็เลือกใช้ preposition **at** แทนที่ โดยไม่ได้คำนึงถึงหลักไวยากรณ์อังกฤษว่าที่ภูมานั้นต้องใช้ **in** ฉะนั้น

ประโยคที่ถูกจึงควรเป็น :

Sa made up his mind to return home **in** the northeast.

ตาราง 20 แสดงข้อบกพร่องในการใช้ article

ข้อบกพร่องในการใช้ article	จำนวน article ทั้งหมด	จำนวน ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
— เขาอาจทำงานตามโรงแรม หรือโรงงาน หรือแม้แต่ขับรถรับจ้างสาธารณะ He might get a job in __ hotel, __ factory or driving __ taxi. <u>ประโยคที่ถูกต้อง :</u> He might get a job at <u>a</u> hotel, <u>a</u> factory or drive <u>a</u> taxi.	704	47	6.67

จากตาราง 20 ข้อบกพร่องในการใช้ article มีปรากฏ 47 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 6.67 จากจำนวนทั้งหมด 704 แห่ง

จากตัวอย่างจะเห็นว่าผู้แปลไม่ใช้ article หน้าคำนาม hotel, factory และ taxi ซึ่งตามหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้องนั้น ควรมี article วางหน้าคำนาม หรือตัวอย่างประโยคเช่น

เขาเห็นว่างานในกรุงเทพหาง่าย เขาอาจทำงานตามโรงแรม หรือโรงงาน หรือแม้แต่ขับรถรับจ้างสาธารณะ

มีผู้แปลว่า

He thought that it is easy to find the job in Bangkok. He may work in the hotel or the factory or even driving a public taxi.

การที่ผู้แปลใช้ article the วางหน้าคำนามซึ่งยังไม่เคยกล่าวถึงเลย เพิ่งจะกล่าวถึงเป็นครั้งแรกนั้นไม่ถูกต้อง ควรจะใช้ article ที่ไม่ชี้เฉพาะเจาะจงคือ a วางหน้านามที่เพิ่งกล่าวถึงครั้งแรกดังนี้

He thought it was easy to find a job in Bangkok. He might work at a hotel or a factory. He might even drive a taxi.

สรุปในบทนี้ การแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ในข้อสอบ EN 341:Basic Translation ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2541 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความบกพร่องดังต่อไปนี้

ข้อบกพร่องในการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

1. การแปลวิเศษณานุประโยค มีปรากฏมากที่สุดคือ 26 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10.15 จากประโยคที่มีวิเศษณานุประโยคทั้งหมด 256 แห่ง
2. การแปลประธานที่ไร้ความหมาย มีปรากฏรองลงมาคือ 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 9.16 จากประโยคที่มีประธานที่ไร้ความหมายทั้งหมด 120 แห่ง
3. การแปลคำหลัก + คำขยาย มีปรากฏน้อยที่สุดคือ 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 4.68 จากประโยคที่มีคำหลัก + คำขยายทั้งหมด 320 แห่ง
4. การแปลกรรมจาก ไม่ปรากฏข้อบกพร่อง อาจเป็นเพราะโครงสร้างนี้ปรากฏในข้อสอบน้อย
5. ข้อบกพร่องในระดับคำ พบว่า การแปลคำศัพท์และสำนวนคิด มีปรากฏมากที่สุดคือ 208 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.01 จากคำศัพท์ทั้งหมด 6,892 คำ และน้อยที่สุดคือการไม่แปล มีปรากฏ 16 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.23 จากคำศัพท์ทั้งหมด 6,892 คำ

ข้อบกพร่องในการจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

1. การแปลประโยคที่มีความหลัก มีปรากฏมากที่สุดคือ 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 21.87 จากจำนวนทั้งสิ้น 64 แห่ง
2. การแปลกรรมจาก มีปรากฏรองลงมาคือ 12 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 19.35 จากจำนวนทั้งสิ้น 62 แห่ง
3. การแปลวิเศษณานุประโยค มีปรากฏ 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 9.90 จากจำนวนทั้งสิ้น 111 แห่ง
4. การแปลกริยาต่อเนื่อง มีปรากฏ 46 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 9.58 จากจำนวนทั้งสิ้น 480 แห่ง

5. การแปลความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ มีปรากฏ 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 9.37 จากจำนวนทั้งสิ้น 160 แห่ง

6. การแปลความสัมพันธ์ของประธานและกริยา มีปรากฏ 30 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 4.29 จากจำนวนทั้งสิ้น 689 แห่ง

7. การแปลกาล มีปรากฏน้อยที่สุดคือ 27 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.86 จากจำนวนทั้งสิ้น 689 แห่ง

8. ข้อบกพร่องในระดับคำ พบว่า การใช้ article ผิด ปรากฏมากที่สุดคือ 47 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 6.67 จากจำนวนทั้งสิ้น 704 แห่ง

9. การใช้บุพบทผิด ปรากฏรองลงมาคือ 24 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 6.25 จากจำนวนทั้งสิ้น 384 แห่ง

10. การเลือกใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสม ปรากฏ 121 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.57 จากจำนวนทั้งสิ้น 7,707 คำ

11. ทางสะกดคำผิด ปรากฏน้อยที่สุดคือ 13 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.16 จากจำนวนทั้งสิ้น 7,707 คำ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย กับความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2541 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 32 คน ซึ่งศึกษารายวิชา EN 341 : BASIC Translation ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยคือ คำตอบข้อสอบวิชานี้ ทั้งในส่วนที่แปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และส่วนที่แปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ โดยผ่านการตรวจให้คะแนนทั้งจากอาจารย์ประจำวิชาและผู้ตรวจ ซึ่งผ่านกระบวนการหาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนเรียบร้อยแล้ว นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปล ทั้งจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถ ในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย กับความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2541 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการวิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่อง ในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ต่อ 1 หน่วยความคิด ปรากฏข้อบกพร่องในระดับประโยครวมทั้งสิ้น 52 แห่ง และในระดับคำ รวมทั้งสิ้น 224 แห่ง ซึ่งแบ่งออกเป็นประเภทดังนี้

2.1 ข้อบกพร่องในระดับประโยค

2.1.1 ข้อบกพร่องในการแปลประโยคที่มีประธานที่ไร้ความหมาย มีปรากฏ 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 9.16 จากจำนวนทั้งหมด 120 แห่ง

2.1.2 ข้อบกพร่องในการแปลประโยคกรรมจาก ไม่ปรากฏ อาจเป็น เพราะโครงสร้างนี้ปรากฏในข้อสอบน้อย

2.1.3 ข้อบกพร่องในการแปลวิเศษณานุประโยค มีปรากฏ 26 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10.15 จากจำนวนทั้งหมด 256 แห่ง

2.1.4 ข้อบกพร่องในการแปลคำหลัก + คำขยาย มีปรากฏ 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 4.68 จากจำนวนทั้งหมด 320 แห่ง

2.2 ข้อบกพร่องในระดับคำ

2.2.1 ข้อบกพร่องในการแปลคำศัพท์และสำนวน มีปรากฏ 208 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.01 จากคำศัพท์ทั้งหมด 6,892 คำ

2.2.2 ข้อบกพร่องในการแปลโดยการไม่แปล มีปรากฏ 16 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.23 จากคำศัพท์ทั้งหมด 6,892 คำ

3. ผลการวิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่อง ในการแปลภาษาไทยเป็น ภาษาอังกฤษ ต่อ 1 T-unit และค่าปรากฏข้อบกพร่องในระดับประโยครวมทั้งสิ้น 155 แห่ง และในระดับคำ รวมทั้งสิ้น 205 แห่ง ซึ่งแบ่งออกเป็นประเภท ดังนี้

3.1 ข้อบกพร่องในระดับประโยค

3.1.1 ข้อบกพร่องในการแปลในเรื่องของความสัมพันธ์ของประธานและกริยา มีปรากฏ 30 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 4.29 จากจำนวนทั้งสิ้น 689 แห่ง

3.1.2 ข้อบกพร่องในการแปลกริยาต่อเนื่อง มีปรากฏ 46 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 9.58 จากจำนวนทั้งสิ้น 480 แห่ง

3.1.3 ข้อบกพร่องในการแปลประโยคที่มีความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ มีปรากฏ 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 9.37 จากจำนวนทั้งสิ้น 160 แห่ง

3.1.4 ข้อบกพร่องในการแปลประโยคที่มีความหลัก มีปรากฏ 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 21.87 จากจำนวนทั้งสิ้น 64 แห่ง

3.1.5 ข้อบกพร่องในการแปลกรรมวาจก มีปรากฏ 12 แห่ง คิดเป็น ร้อยละ 19.35 จากจำนวนทั้งสิ้น 62 แห่ง

3.1.6 ข้อบกพร่องในการแปลวิเศษณานุประโยค มีปรากฏ 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 9.90 จากจำนวนทั้งสิ้น 111 แห่ง

3.1.7 ข้อบกพร่องในการแปลกาล มีปรากฏ 27 แห่ง คิดเป็น ร้อยละ 3.86 จากจำนวนทั้งสิ้น 689 แห่ง

3.2 ข้อบกพร่องในระดับคำ

3.2.1 ข้อบกพร่องในการสะกดคำ มีปรากฏ 13 แห่ง คิดเป็น ร้อยละ 0.16 จากจำนวนทั้งสิ้น 7,707 คำ

3.2.2 ข้อบกพร่องในการเลือกใช้คำศัพท์ มีปรากฏ 121 แห่ง คิดเป็น ร้อยละ 1.57 จากจำนวนทั้งสิ้น 7,707 คำ

3.2.3 ข้อบกพร่องในการใช้คำบุพบท มีปรากฏ 24 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 6.25 จากจำนวนทั้งสิ้น 384 แห่ง

3.2.4 ข้อบกพร่องในการใช้ article มีปรากฏ 47 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 6.67 จากจำนวนทั้งสิ้น 704 แห่ง

อภิปรายผล

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามลำดับดังนี้ _____ : ศพ ม.ขอนแก่น

1. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถ ในการแปลภาษาอังกฤษเป็น ภาษาไทย และความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ของนิสิตวิชาเอกภาษา อังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2541 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปรากฏว่ามีความ สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านิสิตที่มีความสามารถในการแปล ภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยได้ดีนั้น สามารถแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษได้ดีเช่นกัน หรือนิสิตที่ทำคะแนนในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยได้น้อย ก็ทำคะแนนในการแปล ภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษได้น้อยเช่นเดียวกัน

ศ.ดร.สุภาวดี นาคะ...

2. ผลการวิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ในระดับประโยคปรากฏว่าข้อบกพร่องที่พบมากที่สุดได้แก่การแปลวิเศษณานุกรม ประโยค คิดเป็นร้อยละ 10.15 รองลงมาได้แก่ การแปลประธานที่ไร้ความหมาย คิดเป็นร้อยละ 9.16 น้อยที่สุดคือ การแปลคำหลัก + คำขยาย คิดเป็นร้อยละ 4.68 และไม่พบข้อบกพร่องเลยคือ การแปลกรรมวาจก เนื่องจากในข้อสอบมีลักษณะนี้ไม่มากนัก ความบกพร่องที่ปรากฏมีสาเหตุมาจากการไม่รู้ศัพท์ ไม่ใช่ไม่รู้โครงสร้าง

ส่วนข้อบกพร่องในระดับคำ ปรากฏว่าข้อบกพร่องที่พบมากที่สุดได้แก่ การแปลศัพท์และสำนวนผิด คิดเป็นร้อยละ 3.01 น้อยที่สุดได้แก่ การไม่แปล คิดเป็น ร้อยละ 0.23

ข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่ปรากฏอาจจะมีสาเหตุหลายประการคือ ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ เช่น รูปประโยคแบบ relative clause จึงทำให้เกิดการแปลผิด เนื่องจากไม่ทราบว่า ประธานและกริยา ที่แท้นั้นอยู่ตรงไหนในประโยค นอกจากนี้ยังขาดความเข้าใจในการแปลศัพท์ ความรู้เรื่องศัพท์สำนวนมีน้อย ทำให้แปลผิดความหมาย โดยแปลตรงตัวไม่คำนึงถึงบริบท

3. ผลการวิเคราะห์ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษในระดับประโยค ปรากฏว่าข้อบกพร่องที่พบมากที่สุดได้แก่ การแปลประโยคที่มีความหลัก คิดเป็นร้อยละ 21.87 รองลงมาได้แก่ การแปลประโยคกรรมวาจก คิดเป็นร้อยละ 19.35 และน้อยที่สุดได้แก่ การแปลกาล คิดเป็นร้อยละ 3.86

ข้อบกพร่องในระดับคำ ปรากฏว่าข้อบกพร่องที่พบมากที่สุดได้แก่ การใช้ article คิดเป็นร้อยละ 6.67 รองลงมาคือ การใช้คำบุพบท คิดเป็นร้อยละ 6.25 และน้อยที่สุดได้แก่ การสะกดคำ คิดเป็นร้อยละ 0.16

ข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่ปรากฏ คาดว่ามีสาเหตุมาจากขาดความเข้าใจในเรื่องโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ เช่น การแปลประโยคที่มีความหลัก นอกจากนี้ยังขาดความแม่นยำในการใช้ไวยากรณ์อังกฤษ เห็นได้จากการแปลข้อความที่มีกริยาต่อเนื่อง ผู้แปลยัง

ไม่ทราบว่าควรจะใช้กริยาแบบ infinitive หรือ ing จึงจะถูก สิ่งที่ผู้แปลยังขาดอยู่อีกประการหนึ่งคือ ขาดประสบการณ์ในการเลือกใช้คำที่เหมาะสม เช่น การใช้ศัพท์คำว่า give up แทนคำ stop ในบางประโยคซึ่งไม่สามารถใช้แทนกันได้

ทั้งนี้ข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ที่อาจจะเกิดจากสาเหตุดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรองจิตต์ ทรงเจียรพานิช (2528 : 86–87) ที่ได้วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการแปลรายงานทางราชการจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ โดยศึกษาจากรายงานของหน่วยงานรัฐบาล พบว่ามีข้อบกพร่องในเรื่องโครงสร้าง การใช้ไวยากรณ์ และคำศัพท์

อาจกล่าวได้ว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษนั้น คล้ายคลึงกัน กล่าวคือผู้แปลขาดความเข้าใจในความแตกต่างของภาษาทั้งสอง หรืออีกนัยหนึ่งขาดความเข้าใจในเรื่องธรรมชาติของภาษาทั้งในเรื่องโครงสร้างประโยค การใช้ไวยากรณ์ รวมถึงการเลือกใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องและเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากพบว่าความสามารถในการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และความสามารถในการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กัน จึงควรมีการศึกษาถึงวิธีการเรียนแปลของผู้เรียนที่ทำคะแนนได้สูง เพื่อที่จะนำมาปรับใช้ในชั้นเรียนการแปลต่อไป
2. เนื่องจากงานวิจัยการแปลในเรื่องต่าง ๆ ยังมีน้อย ทั้งการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ จึงควรมีการวิจัยในลักษณะนี้ กับงานแปลในสาขาอาชีพต่าง ๆ
3. เพราะเหตุว่าการศึกษาข้อบกพร่องลักษณะเช่นนี้ ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าผู้แปลบกพร่องในการแปลอย่างไร ซึ่งเป็นแนวทางที่จะทำการปรับปรุง หลักสูตรเนื้อหาในการสอนการแปลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น อาจจะจัดให้มีการสอนโครงสร้าง และไวยากรณ์

ก่อน แล้วจึงสอนแปลในภายหลัง จึงควรมีการวิจัยในลักษณะนี้อีก โดยเพิ่มจำนวน
ประชากรในการวิจัยให้มากขึ้น หรือทำการวิจัยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และนัก
ศึกษาประโยควิชาชีพชั้นสูงที่เรียนวิชาการแปลทางธุรกิจ หรือภาษาเพื่ออาชีพ

4. เพื่อศึกษาให้ลึกซึ้งลงไปอีกถึงปัจจัยที่จะช่วยให้การเรียนแปลมีประสิทธิภาพยิ่ง
ขึ้น ควรมีการศึกษาเรื่องของความสัมพันธ์ของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ กับการแปล
ภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรองจิตต์ ทรงเจียรพานิช. การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการแปลรายการทางราชการ.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

ขนิษฐา ดวงพัศตรา. การถ่ายทอดลักษณะภาษาอังกฤษในนวนิยายแปลภาษาไทย : การศึกษาระดับวากยสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534. อัดสำเนา.

เครือทิพย์ เจียรณชัย. การศึกษาเปรียบเทียบ Subsequent Nominal Reference ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2534. อัดสำเนา.

เฉลิมศรี จันทสิงห์. การแปลเบื้องต้น : ทฤษฎีและแบบฝึกหัด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2528.

เชวง จันทรเขตต์. การแปลเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2528.

ดวงดา สุพล. ทฤษฎีและกลวิธีการแปล. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

ทิพา เทพอักษรพงศ์. เอกสารประกอบการสอนวิชา ออ 351 : การแปลเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.

นันทวัน ผลฉาย. ลักษณะภาษาไทยในงานแปลทางวิชาการ. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532. อัดสำเนา

ปราณี บานชื่น. การแปลขั้นสูง. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

วรรณาด วิมลเฉลา. คู่มือสอนแปล. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ลัญฉวี สายบัว. หลักการแปล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

ลีทรา พินิจภูวดล. สภาพการแปลปัจจุบันในประเทศไทยและแนวโน้มในอนาคต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2529.

หอมหวาน ชื่นจิตร. การแปล : อาชีพสู่ปวงชน. กรุงเทพฯ : ยูไนเต็ดโปรดักชั่น, 2527.

อารีรัตน์ คุณดี. ลักษณะภาษาไทยในงานแปลข่าวต่างประเทศที่เสนอทางสื่อมวลชนไทย ทัศน์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533. อัดสำเนา.

- Bardovi-Harlig, K. "A Second Look at T-unit Analysis: Reconsidering the Sentence." in Tesol Quarterly. 39 (1): 390-391; 1991.
- Duff, Alan. Translation. Oxford: Oxford University Press, 1989.
- Fromkin, Victoria and Robert Redman. An Introduction of Language. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1983.
- Gaies, S.J. "T-unit Analysis in Second Language Research: Application Problems and Limitations." in Tesol Quarterly. 14 (1): 53-60; 1980.
- Newmark, Peter. Approaches to Translation. Oxford: Pergamon Press, Ltd., 1984.
- Nida, Eugene and Charles R. Taber. The Theory and Practice of Translation. The Netherlands: E.J.Brill, 1974.
- Polio, Charlene G. "Measure of Linguistic Accuracy in Second Language Writing Research." in Language Learning: 47 (1): 101-143; 1997.

ภาคผนวก

- ข้อสอบวิชา EN 341: Basic Translation
- ผลสอบวิชา EN 341: Basic Translation
- ผลการคำนวณหาความเชื่อมั่นในการตรวจ และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺

MID-TERM EXAMINATION
EN 341: BASIC TRANSLATION

JULY 27, 1998

NAME.....

TRANSLATE THE FOLLOWING INTO THAI.

A. (20 Marks)

1. It is reported that Thailand's economic situation will not recover until 2000.
2. The sales rate of many well known car manufacturing companies has drastically dropped in spite of their previous recorded growth.
3. His name has been blackened by the lies spread by those who dislike him.
4. We asked John to come at nine and Jim at ten, but to our surprise neither turned up.
5. If you don't want to be fired, put more effort on your work.
6. If the semester had ended a week earlier, we could have gone to Hawaii with our parents.
7. What is surprising is that the gap between the rich and the poor countries of the world is getting steadily wider.
8. There is solid evidence to show that at any rate the better-educated part of society is now aware of the danger of world catastrophe through pollution.
9. So we see that technology, which has given us so much wealth and created such vast opportunities, has at the same time made our society more and more impersonal.
10. It is still too early to assess how the situation in Japan, following Premier Hashimoto's resignation, will affect Thailand's economy, Finance Minister Tarin Nimmanahaeminda said yesterday.

B. (15 Marks)**AMAZEMENT HARDER TO FIND**

The tourism industry, on which the country is counting heavily to bring in foreign exchange, is facing a big challenge with the sharp drop in arrivals from crisis-hit Asian markets. In the runup to the coming high season starting in October, concern is growing about the possible impact of further deterioration in the economy of Japan, Thailand's most lucrative tourist market.	Although the weak baht has become a major magnet for western visitors, the chances of the country reaching the target of 16 million tourists during the two-year Amazing Thailand campaign are fading. Figures for the first quarter of this year were less than amazing, with arrivals up by just 2.98%, well below the 5.4% figure required to meet the campaign's target. But Thailand has fared far better than most other countries in the region, where arrivals have been declining.
--	---

THE ECONOMIC REVIEW

Name.....

FINAL EXAMINATION
EN 341: BASIC TRANSLATION

SEPTEMBER 25, 1998

8:00–9:50 A.M.

.....

Translate the following into English.

Part I (20 marks)

1. หนังสือเล่มนั้นนะหรือ ฉันกินห้องสมุดไปแล้วตั้งแต่วันจันทร์ที่แล้ว
.....
2. สงสัยว่ายุพายู่หรือเปล่า เพราะประตูใส่กุญแจ
.....
3. การออกกำลังกายเป็นประจำ ทำให้เขามีสุขภาพดี
.....
4. เขาอคฤมิใจในตัวเธอไม่ได้
.....
5. เชื่อกันว่ามาตรการเศรษฐกิจที่คุณธารินทร์เสนอ จะทำให้เศรษฐกิจของชาติดีขึ้นในไม่ช้า
.....
6. ไม่ต้องไปส่งฉันที่ดอนเมืองหรือกเกรงใจ
.....
7. แม่จะห้ามไม่ให้ลูกไปงานเลี้ยงได้อย่างไรละ
.....
8. เธอหยุดพูดกับสามีเธอ เพื่อจะไปทำกับข้าว
.....
9. อย่าเดินตากฝนนะ เดี่ยวจะเป็นหวัดเอา
.....
10. มีคนแอบฟังเธอพูดโทรศัพท์หรือ
.....

Part II (15 marks)

สาเป็นหนุ่มอีสานที่เดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อหางานทำประมาณ 8 ปีที่แล้ว เมื่อครั้งเกิดความแห้งแล้งครั้งใหญ่ เขาเห็นว่างานในกรุงเทพฯ หาง่าย เขาอาจทำงานตามโรงแรมหรือโรงงาน หรือแม้แต่ขับรถรับจ้างสาธารณะ สาโชคดีได้งานทำในโรงงานทอผ้าที่ตั้งอยู่นอกเมือง

แต่แล้วก็เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่อีกครั้ง เศรษฐกิจตกต่ำ โรงงานต้องปลดคนงาน เพื่อลดค่าใช้จ่าย โรงงานที่สาทำอยู่ก็ปิดตัวลง สาจึงตัดสินใจกลับบ้านที่อีสาน โดยเชื่อว่าเขาจะมีชีวิตรอดได้ท่ามกลางภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ ด้วยการทำนา ทำไร่ หรือเลี้ยงเป็ดเลี้ยงไก่ ซึ่งรัฐบาลได้ประกาศว่าจะให้การสนับสนุนในเรื่องดังกล่าวนี้เต็มที่

ผลสอบวิชา EN 341: Basic Translation ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3
ปีการศึกษา 2541 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Page 18

SPSS/PC+

2/10/99

ET1 TE1 ET2 TE2 ET TE

19	15	18	14	37.00	29.00
25	22	24	18	49.00	40.00
25	29	25	27	50.00	56.00
22	20	20	16	42.00	36.00
20	20	20	17	40.00	37.00
20	17	19	19	39.00	36.00
25	23	24	20	49.00	43.00
24	18	22	19	46.00	37.00
25	22	21	20	46.00	42.00
24	24	22	23	46.00	47.00
30	29	25	27	55.00	56.00
20	26	21	19	41.00	45.00
21	23	20	24	41.00	47.00
27	20	24	17	51.00	37.00
26	26	24	22	50.00	48.00
25	24	23	17	48.00	41.00
16	16	19	13	35.00	29.00
17	22	16	18	33.00	40.00
19	21	21	14	40.00	35.00
19	22	21	17	40.00	39.00
24	31	22	31	46.00	62.00

Page 19

SPSS/PC+

2/10/99

ET1 TE1 ET2 TE2 ET TE

29	27	23	26	52.00	53.00
20	19	23	21	43.00	40.00
26	26	25	21	54.00	47.00
22	21	22	15	44.00	36.00
23	12	22	17	45.00	38.00
27	26	22	26	49.00	52.00
16	21	17	19	33.00	40.00
24	20	25	20	49.00	40.00
23	22	21	19	44.00	41.00
25	26	23	24	48.00	50.00
28	30	24	27	52.00	57.00

Number of cases read = 32 Number of cases listed = 32

ET1	=	คะแนนการแปลอังกฤษเป็นไทยที่ตรวจโดยอาจารย์ประจำวิชา
TE1	=	คะแนนการแปลไทยเป็นอังกฤษที่ตรวจโดยอาจารย์ประจำวิชา
ET2	=	คะแนนการแปลอังกฤษเป็นไทยที่ตรวจโดยผู้ตรวจ
TE2	=	คะแนนการแปลไทยเป็นอังกฤษที่ตรวจโดยผู้ตรวจ
ET	=	คะแนนรวมการแปลอังกฤษเป็นไทยที่ได้จากอาจารย์ประจำวิชา และผู้ตรวจ
TE	=	คะแนนรวมการแปลไทยเป็นอังกฤษที่ได้จากอาจารย์ประจำวิชา และผู้ตรวจ

DATA LIST/D 1-2 ET1 TE1 ET2 TE2 3-10.

BEGIN DATA

END DATA

32 cases are written to the uncompressed active file.

This procedure was completed at 23:23:54

COMPUTE ET=ET1+ET2.

COMPUTE TE=TE1+TE2.

CORR ET1 ET2/OPTION 5/STAT 1:

The raw data or transformation pass is proceeding

32 cases are written to the uncompressed active file.

Page 9 SPSS/PC+ 2/10/99

Variable	Cases	Mean	Std Dev
----------	-------	------	---------

ET1	32	23.0938	3.7619
-----	----	---------	--------

ET2	32	21.8125	2.3478
-----	----	---------	--------

Page 10 SPSS/PC+ 2/10/99

Correlations: ET1 ET2

ET1	1.0000	.8238
-----	--------	-------

(32)	(32)
-------	-------

P=.	P=,000
-----	--------

ET2	.8238	1.0000
-----	-------	--------

(32)	(32)
-------	-------

P=,000	P=.
--------	-----

(Coefficient / (Cases) / 1-tailed Significance)

“.”is printed if a coefficient cannot be computed

Page 11 SPSS/PC+ 2/10/99

This procedure was completed at 23:24:21

CORR TE1 TE2/OPTION 5/STAT 1.

Page 12 SPSS/PC+ 2/10/99

Variable	Cases	Mean	Std Dev
----------	-------	------	---------

TE1	32	22.7813	3.9898
-----	----	---------	--------

TE2	32	20.2188	4.4194
-----	----	---------	--------

Page 13 SPSS/PC+ 2/10/99

Correlations: TE1 TE2

TE1	1.0000	.8315
-----	--------	-------

(32)	(32)
-------	-------

P=, P=.000

TE2 .8315 1.0000
 (32) (32)
 P=.000 P=,

(Coefficient / (Cases) / 1-tailed Significance)

“.”is printed if a coefficient cannot be computed

 Page 14 SPSS/PC+ 2/10/99

This procedure was completed at 23:24:35
 CORR ET1 TE2/OPTION 5/STAT 1.

 Page 15 SPSS/PC+ 2/10/99

Variable	Cases	Mean	Std Dev
ET	32	44.9063	5.8495
TE	32	43.0000	8.0482

 Page 16 SPSS/PC+ 2/10/99

Correlations: ET TE

ET1 1.0000 .6160
 (32) (32)
 P=, P=.000

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาววัชรวิวรรณ ชื่อสกุล ลาวรรณ

เกิดวันที่ 18 มีนาคม พุทธศักราช 2502

สถานที่เกิด อำเภอบางกอกน้อย กรุงเทพฯ

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 2508/891 ถนนดินแดง เขตดินแดง
กรุงเทพฯ 10400

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข
มหามณเฑียร สาทร กรุงเทพฯ 10120

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2520 มัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนศรีอยุธยา กรุงเทพฯ

พ.ศ.2527 ศศ.บ.(วิชาเอกภาษาอังกฤษ)จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ.2542 ศศ.ม.(ภาษาอังกฤษ)จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย
กับความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ
ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2541
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ
ของ
วัชรวิวรรณ ลาวรรณ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ
มีนาคม 2542

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย กับความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2541 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศึกษาประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และศึกษาประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ดังนี้

ธีระพร ธีระพร

1. ความสัมพันธ์ของความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย กับความสามารถในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2541 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ข้อบกพร่องในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ในระดับประโยค รวมทั้งสิ้น 4 ประเภท 52 แห่ง และในระดับคำ รวมทั้งสิ้น 2 ประเภท 224 แห่ง ได้แก่ การแปลวิเศษณานุกรม ประโยค การแปลประธานที่ไว้ความหมาย การแปลคำหลัก + คำขยาย การแปลกรรมวาจก การแปลคำศัพท์และสำนวนผิด และการไม่แปล
3. ข้อบกพร่องในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ในระดับประโยค รวมทั้งสิ้น 7 ประเภท 155 แห่ง และในระดับคำ รวมทั้งสิ้น 4 ประเภท 205 แห่ง ได้แก่ การแปลประโยคที่มีความหลัก การแปลกรรมวาจก การแปลวิเศษณานุกรม ประโยค การแปลกริยาต่อเนื่อง การแปลความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ การแปลความสัมพันธ์ของประธานและกริยา การแปลกาล การใช้ article ผิด การใช้บุพบทผิด การเลือกใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสม และการสะกดคำผิด

**THE CORRELATION OF TRANSLATING ABILITIES BETWEEN
THAI AND ENGLISH OF THE THIRD – YEAR
ENGLISH MAJORS AT SRINAKHARINWIROT
UNIVERSITY IN 1998**

**AN ABSTRACT
BY
WATCHAREEWAN LAWAN**

**Presented in partial Fulfillment of the requirements
for the Master of Arts degree in English
at Srinakharinwirot University
March 1999**

The thesis was aimed at studying the correlation of translating abilities between Thai and English of the third-year English majors at Srinakharinwirot University and to analyze their errors in translating between the two languages. It was found that there was a significant correlation of the informants' translating abilities at .01 level. In terms of errors in translating from English into Thai, the errors at the sentential level were the wrong relative clause (10.15%), dummy subject (9.16%), and modifier and head noun (4.68%) respectively. Regarding errors found in translating from Thai into English, the errors were the topic-comment structure, which was 21.87%, the passive voice 19.35%, relative clause 9.90%, serial verb 9.58%, ellipsis 9.37%, subject-verb agreement 4.29% and tense 3.89% respectively.